Epoca Bisericii Pergam

Jeffersonville, Indiana, USA
7 decembrie 1960

1 În ordine. Acum, din partea mea, ar fi mai bine să mă întorc. În ordine.

Suntem aşa de fericiţi să fim aici în seara aceasta, din nou, în serviciul Domnului, şi seara trecută eu într-adevăr am simţit că a venit Mileniul. Şi astfel acum, noi avem, cred eu, câteva întrebări care îmi sunt adresate şi eu le voi pune în buzunar… Eu cred că aceasta-i o cerere, peste care să se facă rugăciune. Şi eu îmi voi da silinţa să încerc să răspund cât pot de bine.

2 Ce-ar fi dacă i-ai spune lui Doc să încerce să întoarcă puţin lămpile, căci razele cad chiar aici asupra mea. Eu nu vreau să fiu sub lumina rampei. Voi ştiţi că nu sunt unul din aceşti predicatori cărora le place să se afle sub luminile rampei. Astfel acum, ar fi mai bine să fiu fără aceasta, presupun.

Eu am cerut-o, Doc. Eu mă pocăiesc; eu mă pocăiesc. Voi vedeţi? Oh, oh, aşteptaţi. Trebuie să-l aprinzi şi să lumineze peste ăsta? [Fratele Branham discută cu fratele lui, Doc.] Oh, păi, atunci las-o în pace. Da. Ei bine, pur şi simplu las-o în pace atunci. Oh, nu! Să nu o micşorezi. Îmi place aşa mai bine. Mie nu-mi place o lumină care străluceşte drept în faţă, ştiţi voi. Şi ea a strălucit în acest fel. Acum pot vedea mai bine. Îţi mulţumesc, domnule. Aceea îl va costa.

3 Ştiţi, voi nu puteţi ajunge la sfârşit cu aceste Epoci ale Bisericilor. Şi azi, când studiam asupra ei, am zis soţiei mele: „Oh, vai. Eu am suficiente texte să predic cincizeci de predici doar din asta.” Vedeţi? Nu există nici o cale ca s-o faci, ci doar să atingi punctele principale. Şi poate, când o să scriem cartea, atunci vom încerca să cuprindem mai mult.

4 Eu nu te-am văzut aici, frate. Cine eşti tu? Fratele West? Eu am auzit câteva veşti bune, că ultima din familia Fratelui Dalton a venit înăuntru, celălalt băiat... cealaltă fată. Aceea este a zecea, aşa este? Nouă. Voi vă amintiţi că eram sub noua slujbă, când Domnul mi-a spus că familia lui va fi salvată. Eu m-am rugat pentru el, stând acolo, neştiind ceea ce eu urma să zic. Duhul Sfânt a zis: „Eu îţi voi da familia ta.” Vedeţi? Şi acolo este ea, fiecare din ei. Vedeţi cum o face Domnul? Cuvintele Lui sunt perfecte. Ele niciodată, niciodată nu vor eşua. Păi, noi nu vrem să ajungem la partea vindecării Divine; noi încercăm să stăm atât de mult asupra părţii acesteia, asupra părţii profetice.

5 Acum, în seara aceasta eu încerc doar să vorbesc, şi dacă pot, şi noi vom ajunge la părţile istorice a acestei epoci măreţe a bisericii, a celei de-a doua sau a treia epocă a Bisericii la care suntem în seara aceasta. Vă bucuraţi de acestea? [Adunarea răspunde: „Amin.”] Acum eu sunt plin. Eu într-adevăr cred că aceasta-i minunat cum Domnul Isus ne-a binecuvântat, şi ne-a dat aceste lucruri şi noi apreciem aceasta din toată inima noastră, lăsându-ne să cunoaştem dinainte evenimentele care urmează să se întâmple în viitor. El cunoaşte de la început care va fi sfârşitul şi astfel noi suntem bucuroşi. Ne încredem în Domnul că ne va binecuvânta.

6 Şi aţi observat seara trecută că Duhul Sfânt ne-a dat (după ce serviciul s-a încheiat) trei mesaje prin trei suflete. Şi când Duhul vorbea, atunci a ieşit ultima interpretare: „Ce zice Duhul către Biserici…” Oh: „Cel ce are o ureche să audă ce zice Duhul către Biserici.” Şi Duhul zicea prin darurile bisericii… Oh, fie ca Biserica să ţină aceea reverent, acum (Vedeţi?); doar ţineţi-o reverent. Aveţi grijă; Satan va veni înainte încercând să vă distanţeze de la asta. Fiţi siguri că acesta-i Duhul Sfânt de fiecare dată. Şi când este Duhul Sfânt, El va vorbi direct către ceva care urmează să se desfăşoare, pentru zidirea Bisericii. Vedeţi? Şi dacă veţi acţiona în concordanţă cu vorbele Lui, Dumnezeu atunci vă va da mai mult. Vedeţi, El continuă să adauge mai mult şi mai mult.

7 Cineva chema şi întreba, cineva m-a întrebat dacă astăzi vor fi servicii de vindecare. Acum, de îndată ce aceste servicii se vor încheia, duminica viitoare spre seară, eu voi merge departe pentru câteva zile, într-un fel de concediu de odihnă pentru gâtul meu. Şi duminica viitoare, cu voia Domnului, vom avea un serviciu de vindecare. El va avea loc duminică dimineaţa. Nu ştiţi în ce dată cade ea, dar cred că va fi în săptămână din… 18, duminică dimineaţa, este aceea bine, Frate Neville? [Fratele Neville

răspunde: „Da, domnule.”] duminică dimineaţa, în data de 18, va fi rugăciunea pentru bolnavi…

În această zi, pastorul nostru de aici, despre care nu am posibilitatea să zic foarte multe, va fi aici, şi vreau ca toţi să-l întâlniţi pe pastorul nostru. El este sigur un adevărat frate în Cristos. Noi suntem fericiţi să avem un frate care s-a ridicat dintr-un pământ metodist cu sfinţenie. Toţi îl cunoaştem pe Orman Neville. Fiecare de aici îl cunoaşte. Nu există nimeni să pună un deget pe viaţa lui. Lui nu-i place ca eu să zic aceste lucruri, dar totuşi eu mai degrabă i-aş da un buchet mic de trandafiri acum, decât o cunună mare după ce va fi dus. Vedeţi? Acum este timpul.

8 Într-o seară urma să ies din biserică, şi cineva a zis: „Oh, frate Branham, eu desigur apreciez predica ta.”

Şi am zis: „Vă mulţumesc.”

Şi astfel cineva care stătea în uşă (Aceasta a fost cu mulţi ani în urmă, aici la Tabernacol.), un slujitor a zis: „Păi, binecuvântat fie Dumnezeu, eu nu vreau ca cineva să-mi spună asta. Eu vreau ca toată slava să meargă la Dumnezeu.”

Am zis: „Păi, el a făcut-o.” Vedeţi? „Ei bine, mie îmi place aceea. Într-adevăr îmi place asta. Eu trebuie să fiu adevărat.”

Şi a zis: „Păi, mie nu-mi place ca oamenii să zică aceste lucruri despre mine, binecuvântat fie Dumnezeu.”

Am zis: „Există doar o diferenţă între mine şi tine. Eu sunt cinstit despre aceasta, şi tu nu eşti.”

Oricui îi place… Dacă luaţi un copilaş, îl lăudaţi puţin, el va face o slujbă mai bună (Vedeţi?)…?… Vedeţi? Chiar şi Lui Dumnezeu îi place, întotdeauna, să le spui copiilor Lui când fac bine. Vă place să le spuneţi când ei greşesc, atunci de ce să nu le spunem şi când fac bine?

9 Astfel desigur, mulţumesc lui Dumnezeu pentru Fratele Neville fiind păstorul acestei turme aici la Tabernacol. Şi văzând acel bărbat, metodist, cu cunoştinţa lui, uşor să… Păi, doar ca şi cum vroia să mănânce dintr-un staul greşit. Dar fiind lămurit prin marele Duh Sfânt venind acum în aceste daruri; şi cât de fluent îl foloseşte Duhul Sfânt când el nu-şi foloseşte propria lui minte. Priviţi interpretarea cu acelaşi ritm şi aceeaşi ridicare şi coborâre, ca substantive şi pronume, şi aşa mai departe, şi răspunzând-o drept înapoi din nou.

Şi acest frăţior, eu nu cred că el este Junior Jackson. Păi, eu încă continui, Junie. Eu îi mulţumesc lui Dumnezeu pentru Junie Jackson. Fratele, desigur, el are un dar măreţ de la Domnul.

10 Şi doar întotdeauna se ţine smerit. Acum, fiecare în biserică are ceva de făcut, dar să nu îi trageţi de-o parte pentru altceva. Lăsaţi ca aceasta să se îmbine cu restul Bisericii; aceasta-i pentru Dumnezeu, toate lucrurile. Vedeţi, vedeţi? Nu toţi vor să vorbească în limbi, sau toţi să interpreteze.

Încearcă să facă ceva bun şi doar continuă să fie bun; nu ţineţi invidie, nici pizmă; să nu lăsaţi nici o amărăciune. Nu contează cât de rea este o persoană şi cât de rău vorbesc ei despre tine, tu să nu gândeşti rău în inima ta împotriva lor; deoarece chiar atunci diavolul va aşeza ceva înăuntru, pătrunzând în ea. Ţineţi-o doar plină cu dragoste evlavioasă, credinţă, făcând bine celor care vă fac rău. „Dacă voi faceţi bine numai celor care vă fac bine, păi,” Isus a zis: „vameşii nu fac la fel?” Vedeţi, păcătoşii, oricine poate fi bun cu acei care sunt buni cu ei. Dar fiţi buni cu acei care nu sunt buni cu voi. Faceţi ceva pentru acei care nu vor să facă nimic pentru voi. Spuneţi cuvinte bune omului care va vorbi rău împotriva voastră, căci în acel fel vei ţinea înlătura toată amărăciunea din inima voastră, fiind întotdeauna în bună înţelegere cu fiecare…

11 Acum, voi ziceţi: „Ei bine, ei au făcut…” Noi nu suntem judecători; Dumnezeu este Judecătorul. Şi voi nu vreţi ca acel individ sărman să fie aruncat afară. Vreţi voi acest lucru? Desigur, nu. Nu contează cine sunt ei, voi nu vreţi aceea. Deci, încercaţi să fiţi buni cu ei. „Şi dragostea acoperă o mulţime de păcate.” Da, domnule. Dragostea, dragostea creştină, evlaviosă şi…

Dacă un om vine şi vă numeşte fanatici sfinţi şi în toate felurile… Acum, acum, doar să nu acţionaţi ca acela. Vedeţi? Dacă voi nu puteţi acţiona aşa, depărtaţi-vă. Dar în

inima voastră voi trebuie să aveţi un loc unde să ziceţi: „Ei bine, aceasta…” Acum, poate, frate, dacă tu ai înţelege aşa cum înţeleg eu, ai simţi la fel. Vedeţi? Fiţi foarte drăguţi cu el, dar apoi depărtaţi-vă. Chiar dacă suntem diferiţi, ca răsăritul de apus, acest fapt nu contează dar facem diferenţa între est şi vest.

12 Aşa cum am zis seara trecută, eu am un frate care este un… El este un om mare de statură. Numele său este Melvin. El este înalt, cu părul blond. Acum, noi nu mai suntem, pentru că noi nu mai avem nici o relaţie. Şi poftele noastre sunt diferite şi idealurile noastre sunt diferite. Dar totuşi, mama lui este mama mea. Tatăl lui este tatăl meu. El este fratele meu. Vedeţi? Deoarece noi ne-am născut în aceeaşi familie.

Acum, noi suntem diferiţi. Melvin nu este creştin şi lui îi place baschetul, cursele de cai şi lucruri ca acelea. Şi cred că lui îi place plăcinta cu ciocolată, de aceea, sunt sigur că noi suntem diferiţi. Mie nu-mi plac cursele de cai sau baschetul. Îmi place pescuitul şi vânătoarea. Vedeţi? El nu vrea să se ocupe de aşa ceva şi nici eu nu vreau să mă ocup de ceea ce face el. Lui îi place plăcinta cu ciocolată, iar mie îmi place cu vişine.

13 Acum, eu nu o dau ca un sfat. Vedeţi? Şi eu am zis aceea într-o adunare, undeva, că mie mi-a plăcut plăcinta cu ciocolată, şi în noaptea următoare am avut cam cinci ciocolate... sau plăcintă cu vişine, şi am avut patru sau cinci plăcinte cu vişine pe care surorile le-au copt şi mi le-au adus. Doamne, noi am avut un jubileu sus în camera mea. Da. Dar, eu nu vreau să o zic în felul acela. Vedeţi?

Astfel, eu doar vreau să vă arăt diferenţa. Vedeţi? Nu contează cine este el, pentru că eu îl iubesc; el este fratele meu. Şi el nu este creştin, deoarece el vede lucrurile într-o altă lumină. Eu văd lucrurile în Lumina lui Cristos; dar totuşi nu pot să zic că el nu este fratele meu, pentru că noi suntem fraţi născuţi în aceeaşi familie.

14 Acum, seara trecută, am dat un citat la sfârşit. Şi amintiţi-vă acum, primul mesaj care a venit la Biserică după acelea despre care voi ştiţi, în Kentucky, se spunea că acolo vor fi lucruri tainice în adunare, lucruri care vor şoca pe mulţi. Vă aduceţi aminte? Există înregistrarea. Înţelegeţi? Seara trecută una din ele a fost descoperită. Astfel, m-am oprit doar pentru un minut, dar sunt sigur că aţi prins-o, deoarece Duhul Sfânt v-a convins, că urma să fie despre un iad etern, că nu există un astfel de lucru în Biblie.

Nu există iad etern. Dacă voi ardeţi în iad pentru eternitate, atunci voi ar trebui să aveţi viaţă eternă ca să fiţi acolo, adică să fiţi vii. Şi există o singură formă de viaţă eternă; aceea-i Dumnezeu. Vedeţi? Biblia nu învaţă despre un iad etern. El ar putea fi pentru zece milioane de ani; nu ştiu, dar el trebuie să înceteze.

Deoarece eu trebuie s-o aduc acolo. Eu am ţinut-o departe de biserici şi lucruri, până ce eu... asta depinde mine ca s-o spun. Apoi există mai multe lucruri acolo care vor depinde de mine ca să le spun. Şi astfel, apoi în fiecare noapte noi le vom descoperi.

15 Dar acum, din seara aceasta înainte, încercaţi să desluşiţi gândirea spirituală (Vedeţi?); pur şi simplu lăsaţi ca Duhul Sfânt s-o acapareze. Dacă o auziţi şi nu sunteţi de acord, depărtaţi-vă zicând: „Sărmanul Frate Branham, el desigur nu o ştie. Eu mă voi ruga pentru el.” Şi voi să faceţi acest lucru, pentru că apoi… Domnul îmi va face cunoscut care este adevărul atunci. Voi însă mă simpatizaţi şi nu mă daţi afară. Dar, oh, eu am timp bun gândind-o în acel fel. Deci, doar lăsaţi-o şi vom vedea noi cum vom face. Oh, eu pot greşi; dar acolo poate fi o spărtură despre care eu să nu ştiu nimic. Dar, voi poate ştiţi şi de aceea rugaţi-vă Domnului ca să mi-o arate şi mie.

Şi acum, şi deasupra tuturor lucrurilor, continuaţi să vă rugaţi unul pentru celălalt, şi niciodată să nu lăsaţi pe diavolul să vă aducă amărăciune. Vedeţi? Păstraţi-vă sufletele voastre pure în ceasul acesta, căci noi suntem la încheierea perioadei istoriei a acestei lumi. Vedeţi? Noi suntem la sfârşit prieteni, fără nici o umbră de îndoială.

16 Intenţionez să atingem Epocile Bisericilor şi urmează să le dezvăluim destul de curând, poate, chiar în seara asta. Noi trebuie să avem o bază cu care trebuie să ajungem. Începând din seara aceasta, vom descoperi câteva lucruri spirituale. Amintiţi-vă acum că eu am zis-o. Voi trebuie să vă îmbrăcaţi cu lucrurile spirituale. Dar priviţi Scripturile. Ele trebuie să fie în Scripturi şi ele trebuie să fie prin Scripturi. Înţelegeţi? Acum amintiţi-vă, doar cunoştinţa Cuvântului, de-a zice: „Ei bine, eu mă duc la şcoala medie. Eu mă duc la şcoala Biblică. Eu mă duc la colegiu.” Aceea nu înseamnă nimic. Toţi fariseii şi saducheii au făcut acelaşi lucru dar au pierdut şansa de a-L cunoaşte pe Isus, aflându-se, de fapt, la un milion de mile depărtare. Vedeţi?

17 Scripturile, descoperirea Scripturilor este: „Ascunsă de ochii înţelepţilor şi a celor prudenţi şi descoperită pruncilor care vor să înveţe.” Aşadar, lăsaţi ca voi şi eu să fim prunci, şi doar să ne descărcăm inimile noastre, şi să zicem: „Doamne, Tu ne spui şi noi Te ascultăm.” Şi apoi prindeţi aplicarea spirituală. Acum, amintiţi-vă aceste lucruri. Reţineţi aplicarea spirituală a cuvintelor care vor fi rostite începând din această seară, deoarece pătrundem în taina măreaţă a epocii bisericii. Acum, eu cred că aceasta-i tot.

18 Amintiţi-vă mâine seară. Noi suntem la o altă epocă a Bisericii în fiecare seară. Sunt sigur că putem avea suficient timp, mâine, ca să dezbatem această problemă, dacă va fi nevoie, şi mâine seară. Poate că mulţi dintre ei vor lucra, şi, din această cauză, eu voi încerca să ating numai punctele despre care se pomeneşte în text, iar voi veţi putea urmări desfăşurarea evenimentelor până la capăt. Vedeţi? Apoi, o veţi studia acasă, iar eu mă voi ruga pentru voi şi voi vă veţi ruga pentru mine. Şi Dumnezeu să ne binecuvânteze împreună, pe noi, care suntem copiii Lui credincioşi. Acum, înainte ca să începem, să ne ridicăm pentru un moment de rugăciune.

19 Şi ştiţi de ce îmi place să mă ridic şi să mă rog? Isus a zis: „Când vă ridicaţi ca să vă rugaţi, rugaţi-vă, 'Tatăl nostru care eşti în ceruri… Apoi iertaţi-vă unul pe altul.'” Vedeţi? Ghedeon pe cine şi-a ales în armata sa? Pe acei care s-au oprit şi s-au aplecat să bea apă; sau pe acei care beau apă stând în picioare? Vedeţi? El a ştiut că aceia care s-au aplecat să bea apă, se vor închina în faţa idolilor, şi, de aceea, nu i-a ales ca să îi însoţească. Cei care au rămas în picioare au stat cu ochii deschişi, veghind tot timpul. Acela-i felul în care noi ne rugăm, stăm în picioare şi ne rugăm. Acum, eu cred că este bine a îngenunchea în rugăciune; dar a sta în picioare şi a te ruga, cred că înseamnă ceva pentru noi, într-un fel. Să ne aplecăm capetele acum, şi fiecare inimă să se plece acum.

20 Graţiosule Tată ceresc, aşa cum solemn ne apropiem de tronul Tău de dreptate… Nu venim ca să-ţi cerem să ne judeci, deoarece noi toţi am fi mistuiţi. Ci noi venim cerând mila, o Doamne. Toarnă peste noi în seara aceasta din Duhul Tău Sfânt, nu pentru că noi suntem vrednici, ci pentru că noi suntem nevrednici şi ne dăm seama de asta, realizăm aceasta. Şi noi nu venim cu propriul nostru nume, deoarece acesta nu este suficient. Noi nu avem judecată sau nimic; neprihănirea noastră cea mai mare va fi ca şi cârpele murdare în privirea Ta. De aceea, noi umili venim în Numele Domnului Isus, aducându-l înaintea noastră, sângele legământului Lui, punându-l peste inimile noastre, şi zicând: „Dumnezeule, fi milostiv cu noi păcătoşii, care pledăm pentru milă în ora de neputinţă.” Într-o zi ultima predică va fi predicată… Noi nu ştim când va fi aceea. La urmă acolo va fi o strigare mergând în Cer. Biblia va şedea închisă pe amvon; armele vor fi aşezate; şi casetele vor fi goale; soarele va fi apus. Oh Dumnezeule, atunci ascunde-mă în ceasul acela, oh Stânca Veacurilor.

21 Vedem că acolo nu există scăpare decât prin Tine. Vedem că naţiunile se rup, vedem Biblia împlinită. Vedem că Israelul se trezeşte. Noi vedem Mesajul către Biserică, şi ceasul este chiar aici, la timpul lucrurilor măreţe care vor fi descoperite, cele Şapte Peceţi deschise.

Dumnezeule, Dumnezeule, oh Dumnezeule, fii milostiv cu noi; noi pledăm pentru milă. Şi ca slujitor al Tău, eu pledez pentru milă pentru fiecare din prezenţa Divină, în seara aceasta. Dumnezeule, fie ca acolo să nu fie o persoană printre noi care să aibă păcat în sufletul lor, ci fie ca el să fie curăţit chiar acum prin Sângele Domnului Isus. Căci noi toţi am putea să întâlnim acel loc slăvit acolo dincolo de Cer.

Şi aşa cum mă apropii de această Scriptură în seara aceasta, Tată, oh, eu sunt nevrednic. Dumnezeule, nu există nici unul din noi vrednic. Noi admitem că noi nu ştim nimic, Tată, dar noi solemn depindem de Duhul Sfânt, căci El poate să ne descopere. Aşa cum noi dezvelim, prin cunoştinţa noastră mintală pe care Tu ne-ai dat-o, istoria, fie ca Duhul Sfânt să dea aplicarea spirituală inimilor noastre. Admite aceasta, Tată, căci noi Te aşteptăm pe Tine în Numele lui Isus, Fiul Tău. Amin. (Aşezaţi-vă.)

22 În capitolul al 2-lea din cartea Apocalipsei, şi a doua Biserică, a treia Biserică. Începem… [O soră vorbeşte într-o altă limbă.] Scuzaţi-mă.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se Numele Tău, vie Împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Noi Îţi cerem să fii cu noi, Tată, şi binecuvântează-ne şi ajută-ne să fim arhitecţi înţelepţi în această oră de neputinţă mare printre oameni. Când confuzia şi toate continuă, ajută-ne să ne dăm silinţa noastră,

Doamne, să fim slujitorii Tăi. În Numele lui Cristos. Amin.

Acum, eu am zis aceea întâi, ca voi să puteţi şti. Aţi observat că interpretarea nu a venit la cuvânt? Sora noastră a fost unsă cu Duhul Sfânt, fără îndoială. Dar ea trebuia să dea mesajul după ce Cuvântul venea înăuntru. Voi vedeţi? Este doar puţin afară din ordinea lucrului. Acum, aceea a fost în regulă, soră dragă, oricine eşti tu, Duhul Sfânt era peste tine. Oh, aceasta-i aşa de greu să-L ţii în felul acela, eu ştiu. Aceasta-i doar ca şi când tu ai zice altceva, şi… Vedeţi, dar aceea a fost în ordine; dar probabil ai simţit chiar înainte ca noi să fi început, vezi? Şi acela-i motivul (Vedeţi?), că se întoarce când Duhul este lucrător. Duhul profeţilor este supus profeţilor. Voi vedeţi? Aceea eşti tu...

23 Acum, poate Duhul Sfânt te va unge din nou, sper că El o face, imediat după ce serviciul se sfârşeşte. Priviţi interpretarea care a venit (Vedeţi?), deoarece totul ar fi în ordine atunci. Voi vedeţi? De aici ne apropiam de Cuvânt. Vedeţi? Astfel acum descoperirea era într-adevăr de la Dumnezeu. Într-adevăr aşa a fost. Eu cred asta şi o simt în toată inima mea, deoarece eu simt secretul acesta. Voi vedeţi? Dar Duhul Sfânt… Acum nu este timpul. El are un mesaj prin sora pentru Biserică, dar tocmai aici El lucrează prin mesajul Lui. Vedeţi? El nu se va încurca. El pune toate lucrurile în ordine. Eu sunt sigur că fiecare înţelege exact.

24 Acum, în al 2-lea capitol din cartea Apocalipsa. Începem din seara aceasta cu epoca Pergam, capitolul al 2-lea. Seara trecută noi am rămas la versetul al 11-lea.

> *Cel care are o ureche să audă ce zice Duhul către Biserici. Cel care biruieşte nu va fi vătămat de a doua moarte.*

În prima epocă a Bisericii, aflăm că nicolaiţii au început să pătrundă. Dumnezeu s-a descoperit pe Sine ca… Isus s-a descoperit ca Dumnezeul Atotputernic. Nu ca un altul, nu părţi, nici pe bucăţi de Dumnezeu. El a fost singurul Dumnezeu.

25 Acum, în epoca Bisericii din seara trecută, am aflat că El a stat la uşă, şi a scris aceste lucruri către Biserică, şi le-a spus despre povara lor. Dar El a zis că ei au avut pe aceşti nicolaiţi, şi aşa mai departe.

Seara trecută ei au purtat cununa de martir. El le-a spus să nu le fie frică până la moarte, căci El va fi cu ei. Şi apoi la sfârşit, El a zis: „Cel ce biruieşte, cel ce biruieşte nu va fi vătămat de a doua moarte.”

26 Acum, dacă există o moarte, şi noi ştim despre ea, atunci acolo trebuie să fie o altă moarte pe altundeva; deoarece o moarte este aceea că noi murim aici în trup; a doua moarte este aceea că noi murim în duhul, sufleteşte. „Şi sufletul care păcătuieşte, acela cu siguranţă va muri.” A muri este absolut pur şi simplu a ieşi din orice. Vedeţi? Moarte înseamnă a fi daţi la o parte; ea vă poartă departe, vă ascunde. Apoi când ai noștri preaiubiţi mor, ei părăsesc existenţa, din câte noi ştim. Asta numim noi moarte.

Dar un creştin nu moare. Nu există nici o Scriptură să spună că un creştin moare, deoarece el are viaţă eternă. Când un păcătos moare, el este terminat, şi sufletul lui în final moare. Dar când un creştin moare, el doar aşteaptă cu Isus să se întoarcă înapoi din nou. Oh, eu sper că am timp să ajung la acest subiect la sfârşitul acestei viziuni, în seara aceasta. Şi voi o puteţi vedea, cum ea duce la acelaşi lucru adică la a doua moarte. Acest capitol la care noi suntem, în seara aceasta, aduce acelaşi lucru, şi este o aplicare atât de minunată.

27 În seara aceasta, vom citi această scrisoare foarte repede, deoarece am câteva informaţii istorice la care vreau să ajungem întâi şi să încerc să nu vă ţin prea mult. După ce aceste servicii se termină, ori de câte ori citesc prea repede, dacă vreţi să aveţi aplicările acestea, Fratele Mercier le are pe toate. Eu i-am încredinţat notiţele mele; şi el poate, deoarece el le trece în carte; el vi le va da fiecăruia dintre voi, dacă le vreţi. Este în ordine, Frate Mercier.

28 Al 12-lea verset:

> *Către îngerul Bisericii din Pergam scrie-i; Aceste lucruri le zice Cel care are sabia ascuţită cu două tăişuri;*
>
> *Eu ştiu lucrările tale, şi unde locuieşti tu, chiar… scaunul lui Satan… şi tu ţii tare la Numele Meu, şi nu ai tăgăduit credinţa Mea, chiar în zilele acelea în care Antipa era martirul Meu credincios, care a fost ucis printre voi, unde locuieşte Satan.*

Dar Eu am câteva lucruri împotriva ta, deoarece tu ai acolo pe cei care ţin învăţătura lui Balaam care a învăţat pe Balac să arunce o piatră de poticnire împotriva copiilor lui Israel, să mănânce lucrurile jertfite idolilor, şi să comită curvie.

Astfel tu ai de asemenea pe acei care ţin învăţătura [Acestea au început în urmă, acolo în Efes; acum devenind învăţătură.]*… învăţătura Nicolaiţilor…* [Vă amintiţi că spus asta seara trecută, cum o faptă în Efes, a devenit o învăţătură.]*… învăţătura Nicolaiţilor, lucrul pe care Eu îl urăsc.* [Hm.]

Pocăieşte-te sau altfel Eu voi veni la tine repede, şi voi lupta împotriva lor [nu împotriva Biserici reale]*… lor cu sabia gurii Mele.*

Cel care are o ureche, să audă ce zice Duhul către Biserici: Aceluia care biruieşte Eu îi voi da să mănânce din mana ascunsă, şi îi voi da … o piatră albă, şi în piatră un nume nou scris, pe care nici un om nu-l ştie decât acela care îl primeşte.

Acum, Domnul să adauge binecuvântările Lui la aceasta, şi să ne ajute acum aşa cum noi încercăm…

29 Acum, la temelia acestei biserici, ea este cea de-a treia epocă numită Pergam. Această Biserică a început din 312 D. C. şi a ţinut până la 606.

Evenimentele epoci au fost, doctrina falsă, minciuna Satanei, întemeierea domniei papale şi căsătoria Bisericii cu statul.

Răsplata a fost mana ascunsă şi o piatră albă.

Şi steaua, îngerul la această Biserică, prin tot ceea ce Duhul Sfânt m-a lăsat să înţeleg, l-am ales pe sfântul Martin. Am avut o descoperire cu privire la el, deoarece citind pe ceilalţi sfinţi din timpul acela, eu l-am ales pe sfântul Martin, pentru că el a fost un bărbat evlavios. După opinia mea, el a fost de zece ori mai mult apostol decât era sfântul Patrick.

30 Acum, sfântul Patrick a fost nepotul sfântului Martin. Sora sfântului Martin a fost mama sfântului Patrick. Şi sfântul Martin a fost… Desigur, a fost unchiul sfântului Patrick.

Acum, el a trăit din 315 până în 399 D. C. Acum, aici este, motivul că l-am ales pe el în detrimentul celorlalţi sfinţi din vremea aceea, este din pricina felului în care s-a purtat. Şi sub inspiraţia lui Dumnezeu, eu nu cred că…

Biserica catolică nu l-a canonizat; catolici nu l-au recunoscut iar acesta-i un alt motiv pentru care l-am ales. Aha-aha, aha-aha. Şi toate acelea pe care noi le vedem, care au slujba spirituală, Biserica timpurie a fost respinsă. Biserica nicolaită a respins-o, din pricina acestor lucruri; ei au fost spirituali. Şi aşa cum am arătat aici, Biserica urma să fie apăsată pentru că doctrina nicolaită era împărtăşită de majoritate în timp ce Biserica adevărată era în minoritate; întotdeauna a fost aşa.

Şi aşa cum eu am zis de la început, acela a fost Isus care a zis: „Nu te teme turmă mică. Este voia bună a Tatălui vostru să vă dea Împărăţia.” Aceea-i de ce am aplicat împărăţia la o Împărăţie spirituală. Şi noi avem o Împărăţie spirituală. Şi noi suntem aşa de fericiţi pentru aceea. Iar Împărat în această Împărăţie, amintiţi-vă, este El, Împăratul sfinţilor (celori sfinţiţi); El este Împăratul lor care îi conduce.

31 Viaţa sfântului Martin este una din vieţile cele mai pline de minuni, dintre oricare din epocile Bisericilor. Între toţi cei de la sfântul Patrick încoace, el a fost unul din cei mai spirituali bărbaţi.

Una din minunile lui cu care să începem. Într-o zi pe când el era soldat, a trecut pe lângă un bărbat care şedea îngheţat şi tremurând, ocolit fiind de toţi oamenii care erau dispuşi, sau, nu dispuşi, dar erau în stare să-l ajute. Dar ei au trecut pe lângă el ca şi preotul şi leviţii din pilda bunului samaritean. Dar când a trecut sfântul Martin, dându-şi seama de datoria lui de credincios creştin, şi-a dezbrăcat mantaua, a tăiat-o în două cu sabia şi a dat jumătate din ea cerşetorului. El a rămas cu jumătatea cealaltă. În noaptea aceea a început cariera lui, căci Domnul Isus i-a apărut într-o viziune îmbrăcat în aceeaşi robă pe care el a tăiat-o în două împlinind Scriptura care zice: „Într-atât cât voi aţi făcut-o la aceşti fraţi ai Mei, voi Mie Mi-aţi făcut.”

32 Priviţi această povestire ca pe o lecţie. Orice faceţi cuiva, voi o faceţi lui Cristos. Doar amintiţi-vă. Să o spunem împreună. [Fratele Branham şi adunarea spun la unison.] „Ce faceţi altcuiva, voi o faceţi lui Cristos.” De aceea nu contează ce crede el despre tine, ci ce crezi tu despre el (Vedeţi?) pentru că aceea aduce binecuvântarea.

33 Aceea a fost prima lui minune şi începutul slujbei lui. Există atât de multe din ele; eu nu am timp deoarece vreau să mă întorc mâine seară, în fiecare seară. Astfel, nu vreau să vă ţin prea mult.

În ordine, iată următoarea minune despre care am ales să vorbesc în seara aceasta: El a distrus păgânismul absolut, fiind ferm împotriva bisericii din Roma. El nu a fost de acord sub nici o formă cu biserica dintâi a episcopilor din Roma. Ei au ajuns lumeşti şi aşa mai departe, în felul acela. Şi el li s-a opus. El desigur a fost împotriva lor.

Acela-i un miracol pe care chiar l-a trăit în acele timpuri.

34 El a distrus un crâng într-o zi şi a sfărâmat un altar păgân. Acolo a fost un pom sfânt lângă acel altar păgân. Şi el a tăiat pomul acela, şi mulţi care au fost alături au fost supăraţi pentru aceasta. El a spus: „Dacă sunt un om al lui Dumnezeu, legaţi-mă de partea în care se înclină pomul, şi lăsaţi ca pomul acela să cadă peste mine. Dacă aş fi un om al lui Dumnezeu… dacă nu sunt un om al lui Dumnezeu pomul mă va ucide. Dacă sunt un om al lui Dumnezeu, Dumnezeul meu poate să răsucească acest pom în altă parte.” Aceasta a fost întru totul o provocare… Deci ei au început tăierea pomului şi când pomul a început să se clatine, el şi-a schimbat direcţia în cădere , omorând o mulţime de spectatori. Dumnezeu l-a răsucit schimbându-i direcţia încât pomul a căzut înspre deal, nu înspre vale. Un miracol. Oh, acolo tot timpul au fost minuni în adunările lui.

Iată altă minune despre care vreau să vorbesc: a fost un prunc mort, peste care el şi-a aşezat trupul şi astfel, copilul a înviat în urma rugăciunilor sale.

35 Iată o altă minune, remarcabilă pentru mine: este vorba despre împăratul care urma să ucidă mii din oamenii plini de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Desigur, el a fost mâna dreaptă a episcopului din prima biserică din Roma în timpul acela. Şi el de fapt era un papă înainte ca el să fie numit un papă. Numele lui era D-a-m-a-s-u-r. El era hotărât să-i ucidă pe toţi creştinii pe care putea să-i prindă. Soţia lui era o păgână cu inima întunecată…

Sfântul Martin s-a dus la împărat să intervină în favoarea creştinilor. Soţia împăratului l-a trecut pe o listă de aşteptare. Când, în final, a ajuns la împărat, nu a putut face nimic pentru creştinii respectivi, pentru că împăratul era chiar mâna dreaptă a papei din acel timp. Astfel, acei creştini umpluţi cu Duhul Sfânt au fost ucişi.

36 Dar sfântul Martin a ţinut morţiş să intre în audienţă la împărat. Gărzile, însă, l-au oprit la poartă. Atunci, sfântul Martin a căzut cu faţa la pământ şi s-a rugat până când Dumnezeu i-a dat posibilitatea să meargă înăuntru. Când s-a ridicat de jos, a păşit spre acele porţi închise şi ele s-au deschis de la sine. A păşit drept înainte.

Acum, aceasta este istoria. Aceasta nu este doar scrierea cuiva despre el. Dacă aceste fapte ar fi dăunat bisericii papale, ele nu ar fi fost menţionate. Dar vedeţi, istoria citează adevărul. Vedeţi?

37 Şi omul acesta, sfântul Martin, a trecut înainte, depăşind fiecare pază, şi orice alt obstacol, ajungând în faţa împăratului. Împăratul nu a vrut să îl respecte pe slujitorul lui Dumnezeu. Voi ştiţi că aceea nu-i politicos. Aşa că a privit în altă parte, dispreţuindu-l. Ştiţi ce a făcut atunci Dumnezeu? El a încercat să-i vorbească şi împăratul îşi ţinea capul întors. Dumnezeu însă voia să-l facă pe acest păgân să dea respectul cuvenit slujitorului Său. Aşa că El i-a aprins scaunul şi l-a pârjolit, ridicându-l astfel de pe scaunul lui.

Acum, aceea-i istoria Bibliei: „Conciliul din Niceea.” El trebuia să respecte pe slujitorul lui Dumnezeu; El l-a făcut să se ridice în faţa lui. El chiar a pârjolit locul pe care şedea împăratul. Focul a trecut prin trupul lui şi a pârjolit fundul scaunului, şi el a sărit sus de acolo. Dumnezeu are o cale de a face lucrurile, ştiţi voi. Aha-aha. „Dumnezeu este în stare din aceste pietre să ridice copii lui Abraham.” Şi voi să nu uitaţi, că acelaşi Dumnezeu locuieşte printre noi în seara aceasta. El este acelaşi Dumnezeu. În ordine.

38 Şi apoi un alt lucru care îmi place şi apoi mă voi opri. Eu am ceva aici, dar eu doar… Acum, aceasta este una care mi-a plăcut foarte mult. În timp ce el aştepta într-o zi după oamenii lui în rugăciune în camera lui de studiu…

Şi el era un om mare, şi el a dus această biserică umplută cu Duhul Sfânt în Tours, toată… Oh, el i-a avut pe toţi umpluţi cu Duhul, pe toţi din adunarea lui. Şi pe toţi creştinii care au făcut minuni şi semne şi miracole în întraga ţară.

Vedeţi, Dumnezeu vorbeşte mesagerului Lui. Mesagerul vorbeşte laicilor, aducându-i în prezenţa lui Dumnezeu, vedeţi. El ţine laicii şi pe el în acelaşi fel în Dumnezeu (Voi vedeţi?) astfel ca Duhul Sfânt să pătrundă în grupul lor.

39 De multe ori când au fost martirizaţi, ei au ţinut slujba afară printre cei care îi omorau. Şi ce atrocităţi au săvârşit asupra acelor creştini! I-au ars. I-au întins pe pământ, ţintuindu-i în butuci, şi au dezlegat câini sălbatici, lăsându-i să rupă trupurile lor, scoţându-le intestinele înainte ca ei să moară. Femeilor le-au tăiat chiar şi sânii lăsându-le să moară în urma hemoragiei declanşate. Spintecau burţile gravidelor şi smulgeau feţii care urmau să se nască, pentru a-i da drept hrană porcilor. Mamele erau obligate să asiste la acest spectacol groaznic.

40 Acum, voi nu aţi crede că oamenii sunt capabili de aşa ceva. Ei însă au pretins că creştinismul ar face aşa ceva. Dar ascultaţi. Isus a zis, în Biblie: „Se va întâmpla atunci când vă vor ucide, să creadă că îi fac lui Dumnezeu un serviciu.” Voi amintiţi-vă că acelaşi Isus care a spus lucrul acesta, prin acelaşi Duh, a prezis repetarea lui în timpul sfârşitului. Trebuie să vină. Cercetaţi şi vedeţi prin istorie dacă aceasta nu coincide exact cu Scriptura. Dumnezeu a zis că asta se va întâmpla. Aici este istoria care a zis că se va întâmpla. Dumnezeu a zis că asta se va împlini, şi aici este unde ea s-a împlinit (Vedeţi?), chiar exact. Apoi, ce va trebui noi să facem când ajungem la epoca Laodicea (Vedeţi?), unde suntem noi acum, şi unde sunt nenorocirile şi lucrurile pronunţate să intre în ea?

41 Să revenim la sfântul Martin. El era în rugăciune în timp ce adunarea era în aşteptare. Atunci a venit un cerşetor şi a bătut la uşă. El a deschis uşa iar omul i-a spus că vrea o haină. Era frig, iar omul era gol. El era ocupat şi, de aceea, l-a trimis la şeful diaconilor. Dar şeful diaconilor a fost iritat de prezenţa cerşetorului şi l-a dat afară. Omul s-a întors şi i-a spus sfântului Martin că diaconul l-a dat afară.

Tocmai atunci, şeful diaconilor a venit şi el la sfântul Martin şi i-a spus într-un fel tăios, că: „Adunarea te aşteaptă, iar tu îi ţii în aşteptare.” Dar el era în rugăciune. Este bine că a stat în rugăciune până ce a simţit călăuzirea lui Dumnezeu şi abia apoi a ieşit.

42 Cerşetorul a venit înapoi la uşă, iar sfântul Martin şi-a dat jos propria lui haină bună şi i-a dat-o. Astfel a trebuit ca şeful diaconilor să se ducă şi să caute altă haină şi să i-o aducă. Iar el a purtat înaintea poporului o haină de calitate inferioară faţă de aceea pe care o avusese şi o dăruise cerşetorului.

Vedeţi, prin aceasta se arată că trebuie să daţi ceea ce aveţi mai bun pentru Cristos (Vedeţi?); daţi-I viaţa voastră; daţi-I timpul vostru; daţi totul lui Cristos. Atunci, acelaşi Duh care a trăit în Cristos va trăi şi în voi, iar influenţa voastră între oamenii cu care sunteţi în relaţie, va fi, de fapt, influenţa lui Cristos, lucrând în acelaşi fel în care a lucrat Cristos însuşi.

43 În final s-a împlinit că oamenii au fost atinşi doar de umbra sfântului Martin şi au fost vindecaţi (Asta-i corect.), prin manifestarea puternică a dragostei care emana din ei, înconjurându-i. Şi s-a spus, după ce sfântul Martin şi-a sfârşit predica, a ieşit afară cu haina aceea de slabă calitate pe el, şi întreaga adunare a observat o rază de lumină învăluindu-l, (Aha-aha. Vedeţi?) deoarece el a făcut lucrul corect.

Să faceţi bine întotdeauna, este datoria voastră faţă de Dumnezeu. Să gândiţi corect, este datoria voastră faţă de voi înşivă; şi veți ieşi corect. Asta-i corect, voi pur şi simplu lucraţi în această direcţie.

44 Acum, să începem şi să ţineţi minte că ceea ce v-am spus până acum are o sumedenie de legături cu Scripturile pe care le vom analiza în această seară.

Acum, către îngerul Bisericii din Pergam, scrie-i; Aceste lucruri le zice Cel care are sabia ascuţită cu două tăişuri,…

Acum, eu vreau ca voi să observaţi, El se introduce din nou pe Sine în seara aceasta în Dumnezeire. Fiecare Biserică a fost una de la forma Sa glorioasă: Cel care ţinea cele şapte stele, sau „şapte stele în mâna Lui dreaptă, Cel care are sabia ascuţită cu două tăişuri” (Vedeţi?), altceva: „Cel care are picioarele ca alama, ochii care alergau erau flăcări de foc.” El se introduce pe Sine din nou în Dumnezeirea Lui.

45 Acum, voi ziceţi: „Unde stă Dumnezeirea în asta: 'Cel cu o sabie ascuţită cu două tăişuri care iese din gura Lui'?”

Ei bine, sabia este CUVÂNTUL, Evrei 4, noi am luat-o la început când am desfăşurat acea Dumnezeire a Lui. Sabia, noi am aflat în Evrei 4.12, că ea era: „Cuvântul lui Dumnezeu care este mai tăietor decât o sabie cu două tăişuri.” Este asta corect? Aceea era Cuvântul lui Dumnezeu. Acum, fiţi atenţi la aceste interpretări. Acum urmăriţi acel Cuvânt, sfântul Ioan 1: „La început [în urmă] a fost Cuvântul,” care a creat cerurile şi pământul. Este asta corect? „Şi Cuvântul a fost cu Dumnezeu. Şi Cuvântul a fost Dumnezeirea şi Dumnezeirea s-a făcut trup şi a locuit printre noi.” Este asta corect? „Cuvântul s-a făcut trup şi a locuit printre noi.”

Şi aici este El, stând aici, Singurul de la început. „Spune asta către îngerul Bisericii din Pergam. Spune-o către el. 'Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu.'” Oh, noi Îl vedem chiar în Apocalipsa, venind cu veşmântul Lui înmuiat în sânge, cu o cunună pe capul Lui, călărind pe un cal alb, şi pe coapsa Lui era scris: „Cuvântul lui Dumnezeu.” Oh, îmi place aceea. El este Cuvântul, Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, noi vedem această Dumnezeire atunci de la început, pentru a se introduce pe Sine. El este Cuvântul.

46 Acum, dacă El este Cuvântul cel viu, atunci acest scris al Bibliei este o parte din El. Apoi dacă voi puteţi s-o primiţi în El, care este Cuvântul, acest Cuvânt vine în voi prin credinţă, făcându-l să trăiască. Înţelegeţi acest lucru! Cuvântul vine în voi. Dacă Duhul Sfânt este acolo, El este viu şi de îndată ce El pătrunde înăuntru, adevereşte fiecare promisiune. De aceea: „Dacă voi ziceţi acelui munte, 'Mută-te' şi nu vă îndoiţi în inima voastră…” De ce? Voi sunteţi Dumnezeirea vorbind! Credeţi asta? [Adunarea răspunde: „Amin.”] Biblia a zis aşa. Şi orice veţi zice, se va împlini, dacă nu vă îndoiţi. Dacă puteţi scoate tot ce este lumesc afară din voi, lăsaţi pe Duhul Sfânt să vă transforme în fii şi fiice, în copii ai lui Dumnezeu. Nu lumea, nu condamnarea, nu îndoiala! Ce este aceasta atunci? Nu mai sunteţi voi. Acesta este Dumnezeu în voi. Atunci, voi luaţi Cuvântul Lui (acesta-i o promisiune) şi ziceţi: „Tată, aceasta-i promisiunea Ta. Satan…” Şi ceva trebuie să se mişte. Vedeţi?

47 Acum, voi nu puteţi face aceea până când Dumnezeu v-a descoperit ce va fi acel caz. Vedeţi? Apoi când tu ştii ce este acel caz, atunci tu poţi zice, ca Isus… El a fost Cuvântul. Este asta corect? Şi totuşi, Isus, Omul, Tabernacolul, a zis: „Eu nu fac nimic numai dacă Tatăl îmi arată mai întâi.”

Aceasta înseamnă că acest Cuvânt trebuie să se manifeste. Înţelegeţi? Nu-i de mirare că oamenii zic: „Zilele minunilor au trecut,” Cuvântul nu le-a fost manifestat. Nu-i de mirare că ei nu pot crede în Duhul Sfânt; Cuvântul nu le-a fost manifestat. Nu-i de mirare că nu pot vedea descoperirea botezului în Numele lui Isus Cristos. Cuvântul încă nu le-a fost manifestat. Şi încă ei nu au o Scriptură la care să meargă; nu există nici un loc unde cineva să fie vreodată botezat în vreun alt fel.

48 Şi despre Duhul Sfânt, Biblia a spus că nici un om nu poate chema pe Isus Cristosul numai prin Duhul Sfânt, şi atunci oamenii zic că ei cred că Duhul Sfânt este corect. Vedeţi? Vedeţi, nu este făcut pentru ei. Isus a zis: „Nici un om nu poate veni la Mine dacă Tatăl Meu nu l-a atras mai întâi. Şi toţi pe care Tatăl Mi i-a [timpul trecut] dat, vor veni la Mine.” Oh, nu este asta minunat? „Toţi pe care Tatăl Mi i-a dat vor veni la Mine. Nici unul nu va fi pierdut în afară de fiul pierzării, şi Eu voi… (El a fost născut pentru acel scop.) Şi Eu îl voi învia din nou în ziua din urmă.”

Oh, vai. Acolo unde numele noastre sunt trecute în Cartea Vieţii Mielului de la întemeierea lumii. Nu este asta minunat? Cum am putea noi să ne îndoim?

49 Oh Dumnezeule, ia îndoiala dintre noi. Doar taie împrejur sărmanele noastre inimi umane, până când în ele nu va fi nici o îndoială. Aceea este rugăciunea mea. Îndepărtează fiecare îndoială, Doamne. Lasă-mă să trăiesc dulce, umil, şi să umblu ca un miel al lui Dumnezeu pe pământ. Lasă-mă să umblu aşa cum El a umblat. Lasă-mă să vorbesc aşa cum El a vorbit, lasă ca motivele mele să fie ca motivele Lui. Lasă ca alţii să găsească pe Isus în mine. Lasă-mă să mă dezleg de mine şi să-L aflu, Doamne, în Tine. Aşa este; lasă-mă să mă dezleg de mine şi să-L găsesc în Tine, să fiu îmbrăcat în Cristos ca să nu mai existe loc pentru nici o îndoială. Doar ce zice El.

Acum, să nu mergeţi afară şi să ziceţi: „Slavă lui Dumnezeu! Aleluia! Laudă lui Dumnezeu! Voi vedeţi ce pot eu face? Slavă lui Dumnezeu.” Voi nu trebuie să vă manifestaţi aşa. Nu acela-i felul în care El s-a manifestat. Nu şi-a scos pieptul în afară şi

să zică: „Vedeţi ce am putut Eu face? Da, domnule. Eu sunt Fiul.” Nu, El niciodată nu aştepta laude. El a dat laudă lui Dumnezeu. A umblat umil şi plăcut, cu un aer de modestie în jurul Lui, încât oamenilor le-a plăcut să fie cu El. Acum, numai duşmanii Lui… Şi El i-a iubit atât încât chiar se ruga mereu pentru ei. Şi acela a fost exemplul nostru, exemplul meu pentru ca să le fac altora aşa cum El le-a făcut.

50 Acum, să observăm aici în următorul verset, care este al 13-lea.

> *Eu ştiu lucrările tale, şi unde locuieşti tu, chiar… scaunul lui Satan… şi tu ţi la Numele Meu, şi nu ai tăgăduit credinţa mea,…*

Vedeţi, ei trăiau unde era aşezat Satan, dar ei încă ţineau Numele lui Isus. Vedeţi? „Şi nu ai tăgăduit credinţa Mea.” Ce fel de credinţă le-a dat El lor? Credinţa Cincizecimii de la început. Ei au avut acolo o credinţă nicolaită, o biserică organizată, şi aşa mai departe, ei urmau să formeze o biserică născându-se în forma unei organizaţii; dar El a zis: „Tu îndepărtează-te de aceea. Tu ai urât-o şi aşa fac Eu. Şi tu nu ai tăgăduit Numele Meu. Tu nu te-ai dus afară după micuţele culte vechi. Tu ai stat drept în Numele Meu, şi tu încă ai credinţa Mea aşa cum a fost la început.” Oh, îmi place asta!

> *… nu ai tăgăduit credinţa Mea, chiar în zilele acelea în care…* [Eu cred că voi pronunţaţi aceea A-n-t-i-p-a]*… Antipa era martorul Meu credincios, care a fost ucis printre voi, unde locuieşte Satan.*

51 Eu mă voi opri acolo doar un minut. Scaunul lui Satan. Noi vrem să dezvoltăm într-un fel aceste lucruri. Eu vreau ca voi să o înţelegeţi. Fiţi siguri că veţi înţelege. „Scaunul lui Satan…” Acum, Dumnezeu a pronunţat în Geneza unde era scaunul lui Satan, şi acela era în Babilon. Acela întotdeauna a fost scaunul lui Satan. Şi în Apocalipsa era acelaşi lucru. Dar dacă observaţi, Babilonul s-a schimbat trecând de la păgânism la papalitate.

Şi acum în anii timpurii, sau doar înainte ca această schimbare să aibă loc (câţiva ani), scaunul lui Satan a format marele Babilon. Eu cred că voi l-aţi numi un rege-preot al Haldeilor. Ierarhia din Babilon a schimbat scaunul lui când persanii îl urmăreau, şi el a părăsit Babilonul. Numele lui era A-t-t-a-l-u-s, Attalus, marele rege-preot din Babilon. Când persanii au intrat şi au preluat Babilonul, dându-i afară pe Haldeeni: „Attalus, regele lor preot a fugit şi s-a stabilit la Pergam.” „Tu locuieşti unde este scaunul lui Satan.” Aţi înţeles-o?

52 Acum, iată de ce merg eu înapoi la aceste evenimente din istoria Bisericii, ca să aflu şi când a zis: „Tu locuieşti unde este scaunul lui Satan.”

M-am gândit: „Bine, unde anume s-ar putea afla scaunul lui Satan?” Apoi am găsit că acest rege mare, după ce fugise de cuceritorii Babilonului care i-au preluat împărăţia, conform cu viziunile lui Daniel, a venit la această cetate din Pergam, şi Roma, şi acolo şi-a făcut cartierele lor generale. Satan a schimbat cartierul general din Babilon la Pergam, unde (în viitor) el a început noul Babilon. Oh, vai. Acum înţelegeţi unde suntem. În ordine.

Acolo el a martirizat pe acest frate minunat Antipa.

53 Atunci apare o schimbare a tehnici lui… Întâi a fost un prigonitor al creştinilor. Oh, cum a urât el creştinismul. Şi el însuşi era un rege-preot, păgân prin natură, şi desigur apoi el şi-a schimbat atitudinea şi s-a unit cu Constantin.

Constantin a fost întotdeauna considerat (şi este prin papalitatea de azi) iniţiatorului „nopţii lui Columbus”, cel care a dat acel jurământ sângeros. Dar Constantin (Eu spun aceasta cu reverenţă şi respect), după părerea mea din citirea istoriei, el niciodată nu a fost convertit.

54 Acum, el a visat un vis într-o noapte că dacă el… El văzuse o cruce, şi a zis că prin ea, el va câştiga bătălia; şi din aceea pricină el a promis să-i elibereze pe creştini, căci el se va creştina, dacă se vor ruga pentru el ca să câştige acea bătălie. Şi eu am stat pe partea cealaltă a podului, acolo unde el a avut acest vis în urma căruia a vopsit câte o cruce albă pe scuturile lui şi a tuturor războinicilor lui. Acolo, el a iniţiat „noaptea lui Columbus”, sub dominaţia romano-catolică. Dar el niciodată nu a făcut un lucru religios; singurul lucru pe care l-a făcut, consemnat de istorie, aşa cum am văzut, a fost acela că el a pus o cruce pe vârful bisericii sfânta Sofia. (Aha.) El a fost un politician, şi când el era împăratul Romei în timpul acela, el şi cu acest preot păgân s-au unit împreună şi au adus înăuntru Biserica căldicică numită nicolaiţii în timpul acela Creştinismul, (care mai

mult se înclina spre o preoţie), a fost poftit în biserică. Şi noi îi vom cerceta în studiile care urmează, începând din Biserica din Efes, şi aşa mai departe, şi din Smirna, vom vedea ce se întâmplă cu acei nicolaiţi.

55 Acum, nicolaiţii au devenit dintr-o simplă orientare răzleaţă existentă la început o adevărată învăţătură. La început era o simplă utopie, pe care ei pur şi simplu încercau s-o introducă în Biserică; dar chiar aici în epoca a treia a Bisericii ea a devenit o învăţătură: propagată de preoţi înalţi, de personalităţi marcante; aceştia nu erau încă numiţi papi ca şi acum, ci arhiepiscopi; personalităţi marcante, oameni renumiţi, cu o doctrină formală.

Ei s-au îndepărtat de cei umpluţi de Duhul, de Biserica condusă de Duhul Sfânt, aceasta ajungând în minoritate. Membri ei au fost numiţi eretici, deoarece nu au fost de acord ca ei să aibă aceste denominaţiuni mari. Dar Biserica a vrut să stea liberă sub autoritatea şi sub Puterea Duhului Sfânt, aşa cum Cristos le-a promis că El va fi cu ei, şi acela era Împăratul lor (Oh!), Împăratul lor!

56 Biserica adevărată niciodată nu şi-a schimbat atitudinea, nefiind condusă de conducerea din... Nu ştiu cum îi numiţi voi acolo afară. Ei sunt cardinali, episcopi şi papi, cei infailibili. Dar noi credem că există unul Singur infailibil; El este Împăratul nostru; El este Isus Cristos cu noi acum în forma Duhului Sfânt: Dumnezeu în noi, viu printre noi, conducându-ne şi călăuzându-ne la apele vieţii, făcându-se cunoscut, arătând, aşa cum El a făcut printre acei sfinţi timpurii şi martiri, că El era Domnul Dumnezeul creaţiei, vindecând bolnavii, înviind morţii, arătând viziuni, scoţând dracii.

57 Nu am putut găsi în nici un timp vreun lucru de la toţi episcopii bisericii nicolaite care au format Biserica din Roma, papa… Nici într-un timp din istorie nu avem, vreo dovadă care să ateste faptul că unul din aceşti episcopi a înviat morţii, sau a făcut vreo minune. Nici nu putea, deoarece Cristosul, Învierea, nu era în inimile lor. Ei s-au unit şi au pornit după o denominaţiune, şi-au vândut dreptul lor de întâi născut. Dar Biserica viului Dumnezeu a avut Puterea lui Cristos în ea. Biserica cealaltă a avut demnitari în ea, dar Biserica adevărată a stat cu Duhul. Voi înţelegeţi? În ordine.

58 Constantin a încercat să unească împărăţia. El i-a luat pe nicolaiţi, care erau o formă a creştinismului. Înţelegeţi aceasta clar? Ei au fost aşa numiţii creştini, care pretindeau creştinătatea fără Duhul Sfânt. Oh, aş fi dorit ca să pătrund adânc în aşa fel ca voi niciodată să nu o lăsaţi să se îndepărteze. Vedeţi? Aceştia erau creştini, creştini denominaţionali fără Duhul Sfânt. După nume ei erau creştini; erau creştini prin strângerea lor împreună; luau împărtăşirea, au ţinut poruncile, dar au respins conducerea Duhului Sfânt. Nu mai aveau nici semne sau minuni printre ei; pretindeau că acele lucruri erau doar în trecut, căci ei trebuiau să aşeze o Biserică ca o domnie. Noi vom intra în aceste lucruri într-un minut. Vedeţi?

Atunci, Biserica Duhului Sfânt trebuia să se ţină departe de acele lucruri. În Pergam, această responsabilitate revenea în întregime îngerului Bisericii din Pergam. Vedeţi, deoarece era responsabilitatea lui acum să facă aceasta.

59 Constantin nu a fost interesat de creştinism; el a vrut să-i adune pe strămoşii lui păgâni, biserica lui păgână. Astfel, Laodicea s-a înrădăcinat... adică nicolaiţii au pus temelia în Roma şi au realizat un mare chip… Mulţi oameni au fost creştini credincioşi (aşa numiţi), formali… Şi Biserica adevărată era în minoritate, întotdeauna erau şi întotdeauna a fost. Eu doar voi aştepta un minut. Lăsaţi ca să se îmbibe adânc. Vedeţi?

Amintiţi-vă, Biserica adevărată întotdeauna a fost cel mai mic grup care a fost scos afară din celelalte biserici. Biserica adevărată niciodată nu a fost organizată; deoarece nu este un... organism, ea este Trupul tainic al lui Isus Cristos trăind pe pământ, Duhul Sfânt mişcându-se în membrii ei. De aceea voi nu-L puteţi organiza pe Cristos, voi nu o puteţi face. Eu vreau ca voi să ţineţi aceea pentru acea epocă Laodiceană acum. Şi nu o uitaţi şi reţineţi-o, deoarece orice Cuvânt care-l rostesc se află înregistrat pe această bandă.

60 Şi acum amintiţi-vă, ţineţi-o în minte: „Biserica adevărată a lui Dumnezeu niciodată nu a fost organizată.” Biserica catolică este prima organizaţie pe care noi o cunoaştem în lume vreodată, niciodată nu a fost acolo înainte vreo organizaţie, şi ea este Biserica mamă, aşa cum o numesc catolicii. Ea este Biserica mamă, mama Bisericilor organizate. Biblia zice că ea era, astfel voi nu puteţi contesta aceea. Când ei au zis că ea este Biserica mamă, ea este Biserica mamă. Ea este portretizată în Apocalipsa 17; noi

urmează să mergem direct la ea. În ordine.

61 Acum, astfel Constantin, cu acest ideal în minte, adică acela de a întări împărăţia (aşa cum Roma întotdeauna a dorit, să ţină cheile lumii), trebuia să aducă ideile lui păgâne şi să le amestece cu cele creştine; ca să-şi facă un imperiu care ar fi de neîntrecut, în viziunea lui. Vedeţi? Acest fapt l-ar fi făcut cel mai puternic conducător din lume pe Constantin.

Şi cât despre convertire, el era un politician, dar nu un sfânt al lui Dumnezeu aşa cum unii din ei încearcă să-l facă. El nu era. Niciodată nu a făcut vreun lucru care să aducă puţin a creştinism. Astfel, pe una din bisericile nicolaite el a pus o cruce; să facă altceva vreodată care să pară a avea caracter creştin, eu nu am văzut; mai puţin în acea noapte când a vopsit acele scuturi în felul acela, deoarece a avut un vis; creştinii s-au rugat pentru el ca să câştige lupta.

Asta i-ar fi întărit imperiul. Şi apoi ca să facă asta, el a introdus ceremonii păgâne în Biserica creştină nicolaită. Eu o voi numi Biserica denominaţională formală care a fost formală. El a adus ceremonii păgâne drept în această biserică nicolaită, şi asta a fost naşterea catolicismului.

62 Acum, frate, eu citeam istoria. Eu am mii de prieteni catolici şi ei îmi sunt la fel de prieteni ca şi protestanţii. Dar protestanţii nu pot striga; doar aşteptaţi până ce se sfârşeşte seara aceasta. Vedeţi, vedeţi? Voi urmează să vedeţi că ei au făcut acelaşi lucru. Oala nu poate numi ibricul unsuros (Vedeţi?), deoarece ea este acelaşi lucru; acelaşi duh a ajuns chiar printre ei. Şi apoi, voi urmează să vedeţi de ce eu întotdeauna am condamnat acel lucru. Deoarece el este greşit. Adevăratul Duh Sfânt strigă în mine, dacă eu încerc să tac, ceva totuşi strigă; eu nu pot să tac cu privire la asta; întotdeauna trebuie să o spun.

63 Oameni mari, conducători mari religioşi, mi-au spus: „Tu îţi vei ruina slujba ta, Frate Branham, tu faci lucruri aceea nu-i treaba ta. Dumnezeu te-a chemat ca să te rogi pentru bolnavi.”

Dumnezeu m-a chemat să fac mai mult decât să mă rog pentru bolnavi. Bolnavii sunt un lucru cu care eu pot atrage atenţia oamenilor; asta-i tot. Bolnavii, rugăciunea pentru bolnavi este un lucru minor. Vedeţi? Mesajul este despre ceea ce noi vorbim. Acele lucruri merg înapoi; bolnavul, un om bolnav poate fi vindecat şi să moară din nou, dar un om care este născut din Duhul lui Dumnezeu are Viaţă Eternă. Astfel Dumnezeu nu merge în jur numai să vindece bolnavii în felul acela. Acel dar este chiar în Biserică, pentru trupul local. Unul, şi apoi celălalt, şi apoi celălalt, apoi celălalt. Înţelegeţi? Acele daruri merg doar prin Biserică. Dar este ceva mai mult decât aceea, iar eu sper că voi o înţelegeţi. În ordine.

64 Naşterea catolicismului… Pentru a face asta ca să prindă în ochii creştinilor şi de asemenea în ochii păgânilor, ca să-i unească împreună şi să facă o biserică…

Oh, aş fi vrut să am chiar acum o bucată de hârtie pe care cineva a pus-o sus aici seara trecută. O voi aduce, dar am uitat-o, cu atâtea lucruri stând în jur în cameră. Ei fac tocmai acelaşi lucru chiar acum. Şi aţi început-o când voi aţi ales ultimul om. Ei lucrează acum să inventeze chiar o Biblie care nu ar vătăma pe catolici, nici pe Iudei, nici pe protestanţi. Ei îşi vor face o Biblie care se va potrivi cu întregul lucru. Nu puteţi voi vedea şiretlenia altui Constantin. Istoria pur şi simplu se repetă. Acum, voi vedeţi, eu trebuie… Voi m-aţi auzit citind-o seara trecută, nu m-aţi auzit? Şi eu o am aşezată acasă, şi ei lucrează la ea de mult timp.

65 Acum, ei zic că în '62, ei vor… Şi observaţi că Papa Ioan al XXII-lea a cerut tuturor fiicelor mici ale bisericii să vină înapoi la biserica mamă. Nu vă îngrijoraţi, ele se vor duce. Ele se vor duce. Ea se va duce. Ele sunt deja înapoi. Ele nu trebuie să meargă înapoi; ele sunt deja acolo.

După cum am zis: „În această ţară, dacă d-nul Kennedy va fi ales, catolicii vor prelua.'” Vor prelua? Ei deja au făcut-o cu mult timp în urmă şi nu aţi ştiut nimic despre asta. Cine plătesc învăţătorii lor? Cum fac ei aceste lucruri să meargă în şcolile lor? Şi învaţă catolicismul chiar în şcolile lor, iar voi contribuiţi cu plăţi pentru asta! Oh, este chiar sub nasul vostru (Vedeţi?), în felul acela. Oh, vai. Cum s-a întâmplat asta? Şi Biblia a zis că el va lua asta chiar prin linguşiri, şi el a făcut-o. Vedeţi? Asta-i corect. Vedeţi? Ei nu plătesc taxe pentru nimic. Astfel, oh, există atâtea ce pot fi spuse aici. Eu doar

trebuie să tai din acele însemnări, şi să merg înapoi şi să învăţ.

66 Pentru ca acest lucru să ajungă să lucreze, Constantin a organizat o grămadă de petreceri lumeşti ca să atragă atenţia atât păgânilor cât şi creştinilor din biserică. Aveţi mintea spirituală? Vă gândiţi voi? Nu este acesta mesajul din acest ceas? Biserica are jocuri bingo, societăţi, dau bonuri, şi… Doar ca să-i amestece pe toţi împreună, unind acea putere împreună până ce ei pot ajunge la un loc izbitor. Acesta-i doar chiar aici…

Acum, aceea-i istoria, cineva nu are secure ca să o şlefuiască; ei doar citează ce s-a întâmplat. Dar el a făcut-o, a unit biserica organizând petreceri lumeşti ca să-i adune pe nicolaiţi împreună. Acum, să nu uitaţi, el nu poate să atingă acea Biserică născută din nou, nu, domnule, nici una din ele. Dar biserica formală nicolaită a căzut pentru asta.

67 Şi ce avem noi în bisericile noastre protestante? Cine cu supe, distracţii, oh, vai, vânzări şi orice altceva. Acum, voi ştiţi că acela-i adevărul. Păi, acum, dacă acela este Cuvântul lui Dumnezeu, prieteni, acesta-i adevărul. Şi toate bisericile protestante sunt vinovate. Vedeţi?

Acum, niciodată nu a fost planul lui Dumnezeu să aibă cineva sală de mese şi dansuri la subsol, cu toate comportamentele pe care le impun şi să dea un salariu pastorului. Dacă oamenii au fost învăţaţi să-şi plătească zeciuielile lor, aceea era tot cu ce ar trebui să stea. Acela-i planul lui Dumnezeu. Dumnezeu are un plan, dar omul vrea să-şi facă propriul lui plan, hibridând planul lui Dumnezeu. În ordine.

68 Acum, în a face asta, ei s-au unit şi mai târziu şi s-a format Biserica catolică timpurie. Apoi la primul Consiliu mare de la Niceea… Când am citit aceea, eu doar am căzut în genunchi. Marele Consiliu de la Niceea a avut loc în 325 D. C; toţi din ei au fost fraţi împreună. Episcopi şi părinţi ai credinţei creştine au fost incluşi împreună la Niceea. Acela-i motivul că este numit Consiliul de la Niceea în 325 D. C. Şi aproape o mie cinci sute de delegaţi au venit la convenţie, sau la consiliu, aproape o mie cinci sute de delegaţi, şi laici au întrecut numeric episcopii cu cinci la unul din delegaţi; şi totuşi, de la nicolaiţi, (reci formali) şi cu planul de politică al lui Constantin, ei au obţinut mai multe voturi decât Biserica adevărată, şi au câştigat victoria; au aşezat episcopi şi au introdus „porunci sfinte” date de oameni, înlocuind Duhul Sfânt din adunare şi aşezându-L doar peste episcopi şi cardinali, şi papi, şi aşa mai depart...

69 Pe aceeaşi afacere necinstită pe care partidul democrat a jucat-o în acest ultim lucru. Acum, este corect. Acum, noi nu suntem… Şi republicani vor fi tot aşa de necinstiţi. Dar eu vorbesc despre un lucru pe care ei l-au dovedit (Edgar Hoover) în California, şi în multe alte locuri. Ei au avut aceste maşini de voturi plasate unde… Voi aţi fi votat pentru d-nul Nixon, voi trebuia să votaţi pentru d-nul Kennedy în acelaşi timp. El nu a avut o şansă. Păi, acum, că ei au dovedit aceea greşit, atunci de ce nu fac ei ceva cu privire la aceasta? Noi trăim într-un ceas hotărâtor. Asta aşa este. Noi trăim în timpul sfârşitului. Ei o ştiu; ei au dovedit că au fost necinstiţi, şi acum ei nu vor să facă nimic cu privire la aceasta.

70 Acela era un dispozitiv necinstit înapoi acolo, şi aici este obârşia faptului că intră un om singur, ca să încheie o anumită doctrină, [Fratele Branham bate de două ori pe amvon.] Curentul nicolait, care a fost numai o simplă idee, a devenit o doctrină. În zilele lui Al Smith era o idee, dar acum ea este o doctrină. Acum, ea este aici. Ea este peste noi. „Oh, el îl va face un preşedinte elegant.” Nu există nici o îndoială despre aceea în mintea mea. Desigur. Pentru că până la următorul termen în care el vine înăuntru, îi avea pe acei păgâni şi creştini formali uniţi.

Papii şi cardinalii lucrează la Biblii ca să încerce să le aducă împreună. Arhiepiscopul din Anglia, arhiepiscopul de Canterbury, eu l-am întâlnit, am dat mâinile cu el, am vorbit cu el, eu însumi, când am fost în Anglia. El era îmbrăcat ciudat, insul. Dar el s-a dus acolo ca să viziteze pe papa, prima dată de când ei l-au vizitat după patruzeci de ani. Ce este asta? Noi suntem în ceasul din urmă.

71 Iată de ce suntem noi aici în seara aceasta, în loc de a fi afară acolo pe platformă altundeva, încercând să predic şi să mă rog pentru bolnavi. Şi eu nu-i pot întâlni pe toţi pe platformă (aceste Mesaje merg peste ţări şi peste mări), şi acela-i motivul pentru care noi le înregistrăm pe bandă, şi le trimitem în lume, ca ei să poată fi avertizaţi şi să se întoarcă înapoi la credinţă.

Chiar la sfârşitul epocii creştine, Iuda, înainte să fi fost scrisă cartea Apocalipsei,

sfântul Iuda, se presupune a fi fratele (frate de lapte) al lui Isus, a zis: „Eu vreau ca voi cu toată convingerea să luptaţi pentru credinţa care a fost dată odată sfinţilor.” Ei au început să se îndepărteze de ea atunci, după moartea Domnului Isus. Şi acum, cât de departe este ea în seara asta?

72 Acum, acest prim Consiliu de la Niceea, şi el a fost în 330 - 325 D. C. Aproape o mie cinci sute de delegaţi şi episcopi au participat la adunare, dar ei i-au învins, într-o ceartă furtunoasă, cum era aceea din consiliu. I-au învins şi au votat pe nicolaiţii care i-au preluat. Scopul era de a lua toată Biserica şi de a o pune sub supravegherea papilor sau a episcopilor; luând puterea din Biserică şi lăsând-o în voia episcopilor. Căci episcopii vroiau să stăpânească Biserica şi numai unul să aibă ceva de spus.

Aţi observat voi ce se spune în Biserica catolică de azi? „Voi nu puteţi citi acea Biblie. Aceea nu este pentru voi ca să o interpretaţi. Aceia sunt episcopii care pot.” Vedeţi, de unde vine asta? Acum, voi puteţi vedea ce erau nicolaiţii în realitate înainte ca să înceapă să ţipe şi să se măgulească. S-a născut chiar acolo. Asta-i adevărat. Şi ea a fost o formă a creştinismului. Încă este!

Şi apoi protestanţii se modelează chiar după ea. Biblia, în Apocalipsa 17, a zis mama şi fiicele. Noi vom ajunge la asta după un timp, cu voia Domnului. Acum observaţi. Aceasta-i la fel astăzi. Ei au preluat. Acum, Constantin a folosit strategia lui Balaam.

73 Acum, eu vreau ca voi să încercaţi să ascultaţi aşa de atenţi cât voi puteţi. Acum, El a zis aici, în Biblia de aici: „Ţine tare de credinţa Mea.” Acum:

> *… am câteva lucruri împotriva ta, deoarece tu ai… deoarece tu ai acolo pe acei ce…* [Nu aceia aici, ci acolo; ei i-au avut acolo… „tu îi ai în biserica Pergam.” Vedeţi?]*… ţin învăţătura lui Balaam, care a învăţat pe Balac să arunce o piatră de poticnire împotriva copiilor lui Israel, să mănânce lucrurile jertfite idolilor şi să comită curvie.*

Acum, Constantin a folosit aceeaşi strategie pe care Balaam a folosit-o. Ei au avut o adunare după această adunare de consiliu aici, în care episcopii erau puşi peste biserici, şi aşa mai departe, ca să le conducă, şi să ia toată puterea de la laici. Şi ei nu au avut nici o gândire proprie, nici nu au avut ei vreun drept ca să interpreteze Scripturile. Aceasta era toată a preoţilor, să facă interpretarea Scripturilor.

74 În final, după un timp ei au făcut un preot stăpân, iar apoi un vicar, care era un papă. Toată înţelegerea aparţinea preoţilor şi adunarea nu trebuia să citească Biblia. Ei nu trebuiau să facă nimic. Şi sincer, Biblia este ţinută de către ei. Şi acum ei au preluat-o pentru ei înşişi, şi ea a fost votată pentru noi deoarece li s-a părut bună.

Aceasta părea bună deoarece ei au fost bogaţi, şi aşa mai departe, şi el a dat… la această adunare mare, când el i-a chemat împreună, Constantin a dat episcopilor clădiri frumoase; a pus mâna pe bani şi toate acele locuri mari, la fel cu clădirile, le-a dat bisericii, aşa ca ei să le poată folosi ca şi case bisericeşti, oh, ele au fost clădiri frumoase, toate puse la punct şi aşa mai departe, astfel el le-a dat bisericii.

75 Pe lângă aceea, el i-a îmbrăcat pe aceşti episcopi cu mari robe şi cu tot felul de haine deosebite. Şi pe lângă aceea, el a zidit un loc înalt ca acesta, şi i-a pus acolo sus ca pe un idol. Şi jos, dedesubtul lor el a făcut altarul de marmură. Şi el a făcut toate acestea convertindu-i de la ideea păgână acolo, şi aducând creştinismul în ea prin a lua episcopii lor. Vedeţi, ei doar au luat jos un idol şi au pus în locul lui un episcop (Vedeţi?), făcându-i un altar. Şi unul, şi altul reprezintă acelaşi lucru. A pus un episcop şi l-a făcut să arate ca un dumnezeu. În loc de-al pune asemănător zeilor lor păgâni, ei l-au pus într-o robă pe care Isus a purtat-o. Vedeţi? Şi el a făcut doar să pară ca un idol şezând acolo.

Oh, vă puteţi voi imagina cum a zis păgânul: „Ei bine, eu pot să mă duc la aceea; acolo este cineva care poate să ne răspundă. Noi vorbim unui idol, dar acest om poate să ne răspundă.”

76 Cum s-au gândit creştinii: „Ei bine, aceea-i frumos. Acum, noi putem face orice vrem noi, deoarece acolo este dumnezeul nostru. Noi putem… Noi îi putem vorbi; el poate să ne răspundă ce să facem. Dacă noi păcătuim, noi îi vom spune despre asta, îi dăm ceva, acolo, şi facem o mică novenă, sau ceva. Şi primul lucru ce-l ştiţi, noi suntem toţi în ordine. Şi mergem afară şi ne simţim liberi din nou. Noi nu trebuie să ne

îngrijorăm de nimic."

Oh, aceea părea bun. Sigur. Aceasta încă o face în mintea carnală. Dar voi niciodată nu veţi vârî aceea această idee în mintea unui copil al lui Dumnezeu, născut din nou. Niciodată nu veţi fi în stare să o faceţi, pentru că el ştie în cine a crezut, şi s-a convins că El este în stare să ţină ceea ce îi este încredinţat Lui, împotrivindu-se acelei doctrine. Şi uitând lucrurile care sunt în trecut, noi presăm spre semnul înaltei chemări în Cristos. Amin! Oh, cât de mulţumitor sunt.

77 Altarul de marmură dedesubt, şezând sus acolo, bine echipat, o biserică frumoasă, oh, vai, ei toţi au fot aranjaţi. În ordine. Şi acest altar a fost acoperit, acest altar de marmură frumos (Voi s-ar cuveni să le vedeţi totuşi, acelaşi lucru.), acoperit cu aur, şi ţintit cu pietre preţioase, giuvaiere, pe acest altar. Minunat. Foarte potrivit, acesta a fost pentru nicolaiţi şi pentru păgâni. Vedeţi ce a făcut el? El a luat ceremoniile păgâne, ideile păgâne, şi a luat creştinismul, formalii reci care nu ştiu nimic, nu au Duhul Sfânt ca să-i conducă diferit; şi le-au făcut un dumnezeu aici pe pământ, şi a făcut un altar pentru ei, şi un dumnezeu, ca să şadă acolo pentru a le ierta păcatele. Sunteţi voi spirituali? Înţelegeţi voi ce vreau să spun? Vedeţi ce este aceasta? Un păcătos împărţind iertare pe pământ. Eu nu citez aceste fapte din mintea mea. Ele sunt în istorie. Vă pot indica în ce carte şi la ce pagină să căutaţi aceste date, la fel precum vă pot spune despre George Washington şi Abraham Lincoln şi bătălia de la Gettysburg şi aşa mai departe. Sigur. Toate aceste lucruri pe care vi le citez aici sunt fapte istorice.

78 Acum, aceasta era potrivirea la… Nu la această Biserică născută din nou, nu, domnule. Păi, când au pus un om acolo sus, ca să fie un cap al episcopilor, ca să recite ceremonii, desigur Evanghelia deplină va fi scoasă afară din biserici. Aceasta încă o face astăzi. Acele epoci sunt doar duse dincolo, doar înfăşurate. Vedeţi? O altă formă, o altă zi. Oh, când ei au pus un domnitor sus acolo ca un dumnezeu, şi el a avut câteva ceremonii, a zis…

Şi observaţi că păgânii s-au rugat la strămoşii lor morţi. Şi o biserică protestantă care ar sta sus şi să zică: „Eu cred în Biserica sfântă romano-catolică, şi împărtăşirea sfinţilor…" Voi metodişti vă ascundeţi feţele voastre, presbiterieni şi lutherani. Orice metodă care mijloceşte contactul cu morţii este spiritism. Sigur. Dar acum, protestantul nu poate râde de catolic. El face acelaşi lucru, face toate aceste mărturisiri satisfăcătoare, căci el crede în acelaşi lucru, s-a botezat drept înapoi în Biserica catolică prin botezul în apă, respingând şi bătându-şi joc de oamenii care încearcă să trăiască corect. Dacă merg la o Biserică şi văd acolo pe oameni strigând sub puterea lui Dumnezeu, stau afară şi îşi bat joc de ei.

79 Vedeţi, duhurile nu mor. Oamenii da, dar nu spiritele lor. Vedeţi? Duhul Sfânt, El nu poate muri. El era peste Isus. Acum, El este în Biserica Lui. Întodeauna va fi până ce El vine pentru Biserica Lui, deoarece Ea este o parte din El. Vedeţi? Acei prigonitori, ei şi-au bătut joc de aceia în urmă în ziua aceea, ei încă trăiesc aici astăzi. Dumnezeu îl ia pe omul Lui, dar nu Duhul Lui de pe pământ. Diavolul îşi ia omul lui, dar niciodată duhul lui de pe pământ.

Acei preoţi care au confirmat moartea lui Isus, care au zis că El a fost un ghicitor, sau un drac, acei indivizi au fost oameni religioşi. Este corect. Ei au cunoscut Scriptura la literă, dar ei nu au cunoscut interpretarea adevărată a acesteia. Ei şi-au avut propria lor idee, şi ei nu vroiau să asculte la nimic, sau de nimic altceva. Şi atunci, ei L-au văzut şi au ştiut… Cum au putut ei omite să vadă că Isus a fost exact ceea ce fiecare profet a zis despre El? Dar ei au fost orbi. Şi Dumnezeu a zis că El le-a orbit ochii pentru un scop, ca noi să putem avea o şansă de salvare.

80 Acum, Biblia prezice din nou că El, că noi suntem în această epocă penticostală goală, mizerabilă, oarbă, însă ea nu ştie acest lucru. Acolo-i condiţia Bisericii, Filadelfia. Oh, voi baptişti formali, presbiterieni şi penticostali… Vedeţi, acolo sunteţi. (Uneori eu nu vreau ca voi să şedeţi aici. Eu vorbesc şi pe bandă, (Voi vedeţi?) şi eu ştiu unde se duc ele. Vedeţi? Pocăiţi-vă! Mergeţi înapoi la Biblie. Înapoi la Cristos! În ordine.

81 Evanghelia deplină a fost scoasă afară. Semnele şi minunile din Biserică au fost risipite. Şi când grupul Duhului Sfânt a fost excomunicat dintre ceilalţi, atunci ei au negat că acolo a fost o zi de acelaşi fel. Şi acelaşi lucru îl fac ei astăzi. Este exact. Puteţi voi vedea duhul lor? Aşa cum eu v-am spus la început, puneţi-vă gândirea voastră spirituală. Lăsaţi ca Dumnezeu să vă deschidă inima voastră. Nu fiţi predispuşi. Şedeţi şi

ascultaţi, ziceţi: „Duhule Sfânt îmi descoperă aceasta. Eu o văd. Acolo este ea.”

Ceremonii, unde? Baptişti, prezbiterieni, chiar la penticostali, totul a devenit doar o ceremonie religioasă. Singurul lucru pe care îl mai fac este să cânte la pian, ceva sau altceva, să sară în sus şi în jos puţin. Şi de îndată ce pianul se opreşte ies afară, înşală, fură, mint şi fac orice altceva ei vor. Şi au destul temperament să se lupte cu un bâzâit de ferăstrău. Vorbesc despre oricine şi orice. Înţelegeţi? Acolo sunteţi. Nu numai metodişti, baptişti, prezbiterieni, catolici, ci şi Biserica penticostală în epoca Laodicea de aici.

82 Oh, de ce nu vă întoarceţi înapoi la ceea ce strămoşii voştri au avut? De ce nu venim noi înapoi la Cincizecimea reală, care ne sfinţeşte şi ne umple cu Duhul Sfânt şi care-L aduce pe Cristos în noi? Aceea-i ceea ce noi avem nevoie. În ordine.

Acum, este la fel astăzi. Acum, cuvântul „Pergam” înseamnă „căsătorit.” Adevăratul cuvânt: „Pergam” înseamnă „căsătorit.” Creştinismul (care este partea nicolaită, partea formală) a căsătorit statul cu ceremoniile păgâne. Ceremonii păgâne. Şi aceasta a fost naşterea Bisericii catolice în ziua aceea.

83 Acum, oricine ştie că Biserica catolică a fost „legalizată” la Consiliul de la Niceea. Înainte de acolo ea a fost numită o nicolaită, de către Dumnezeu, care înseamnă „nico,” „a birui, a cuceri, sau a răsturna,” laicii. Şi când ei au făcut aceea, ei nu au avut Duhul printre oameni, şi pastori (care înseamnă păstori) ca să lase Duhul Sfânt…

84 Voi ziceţi: „De ce nu pot fi preoţii un păstor?” Ce fel de hrană este cu ce vă hrăneşte? Aveţi aceleaşi rezultate pe care ei le-au avut în ziua Cincizecimii? Desigur că nu vreun „Trăiască Maria.” Cine a văzut aceea la Cincizecime? Novenas, toată această stropire, turnare, folosind un Dumnezeu triun (Tată, Fiu, şi Duh Sfânt), unde aţi găsit aceea cândva la Cincizecime? Isus a zis: „Să ştie categoric casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut pe acest Isus pe care voi L-aţi răstignit şi Domn şi Cristos.” Este corect. De unde aveţi aceste lucruri? Acesta-i un nicolait de la început, şi s-a format în catolicism.

85 Acum, voi ziceţi: „Ei bine, eu sunt sigur bucuros că eu nu sunt printre ei.” Acum, doar, nu fi prea sigur, vezi. Acum, nu uitaţi, creştinismul, nicolaiţii. Acum voi aţi înţeles povestea? Ascultaţi atenţi înainte ca noi să mergem mai departe. Eu vreau ca voi să o înţelegeţi, dacă noi stăm aici până la miezul nopţii. Astfel… [cuvinte neclare] deoarece, frate, acesta-i sufletul vostru. Voi ziceţi: „Bine, eu ader la…” Aceea nu este, aceea nu este aşa. Dacă tu nu ai Duhul Sfânt, frate, mie nu-mi pasă la câte Biserici aderi, tu eşti pierdut. Dacă tu nu eşti născut din nou din Duhul lui Dumnezeu prin botezul Duhului Sfânt, eşti pierdut, deoarece tu nu ai Viaţă Eternă şi Viaţa Eternă este singurul lucru pe care Dumnezeu o va învia, căci ea este singura viaţă care rămâne.

86 Dacă un bob de grâu… Aşa cum eu am citit aici, Ora Agriculturii… Câţi îşi amintesc de bătrânul Frate Spurgeon, predicatorul metodist din Henrysville? Un caracter minunat de bătrân. Noi şedeam la Red Furnish's, într-o zi, mâncând îngheţată şi discutam despre o adunare pe care am avut-o sus acolo. Şi Ora Agriculturii se desfăşura şi Red l-a auzit pe micuţul crainic vorbind la radioul care era acolo afară. Şi undeva ei vorbeau… Desigur mesajul venea din Louisville. Dar Clubul 4-H a avut o maşină care putea confecţiona un bob de grâu în care ei au pus calciu şi petrol, şi de toate în grâu, şi l-au făcut să pară întocmai ca şi cum a fost făcut din…

87 4-H l-a avut. Ştiinţa l-a perfectat până când grâul a arătat aşa de real încât voi puteţi lua un pumn din sacul pe care maşina l-a confecţionat, şi aceasta de aici pe care maşina a răsucit-o, va face acelaşi fel de fulgi de grâu, pâine de grâu. Şi de fapt, voi puteaţi să-l luaţi jos la laborator şi să-l tăiaţi de o parte (seminţele) şi voi nu puteţi să deosebiţi una de cealaltă. Are aceeaşi cantitate de petrol, aceeaşi cantitate de calciu şi umezeală. Tot ce era în prima sămânţă, era şi în cealaltă.

El a zis că singura cale precisă ca să ştii care este adevărată şi care a fost făcută de o maşină este să îngropi ambii pumni. Şi ele amândouă putrezesc. Şi cel care a fost făcut de maşină nu va răsări, dar cel pe care Dumnezeu l-a făcut, va trăi din nou. De ce? Deoarece el nu a fost germenizat.

88 Şi voi puteţi arăta ca un creştin, acţionaţi ca un creştin, şi faceţi fiecare faptă bună pe care voi o puteţi face, şi trăiţi credincioşi bisericii voastre, dar afară numai dacă sunteţi germenizaţi cu Duhul Sfânt, cu Viaţa lui Dumnezeu, Viaţa Eternă venind în voi… Nu prin mărturisiri, ci printr-un dar al Duhului Sfânt. Cum o să înţelegeţi? Doctorul care

a scris reţeta a zis în ziua Cincizecimii: „Pocăiţi-vă, şi fiţi botezaţi fiecare din voi în Numele lui Isus Cristos, şi voi veţi primi darul Duhului Sfânt," darul Duhului Sfânt, este Viaţa Eternă. Aceea-i singurul lucru pe care Dumnezeu îl va învia. Vedeţi? Acela-i singurul lucru care poate merge. Eu sper că asta vă este clar. Dumnezeule, admite ca aceasta să le fie clar.

89 Acum, nicolaiţii atunci au avut partea lor formală, şi ei s-au căsătorit cu biserica păgână, aducând altare păgâne, făcând altare creştine. Au adus înăuntru un dumnezeu păgân şi l-au făcut să vorbească şi să discute, în forma unui episcop aşezat sus acolo. L-au făcut şi l-au îmbrăcat ca să arate ca un dumnezeu. Nu este ceea ce pare în afară; aceea-i ceea ce este înlăuntru. Acele două seminţe de grâu au arătat la fel. Nu era ceea ce era pe partea din afară, era ceea ce era pe partea dinlăuntru. Vedeţi? Interiorul - Viaţa.

Ei bine, aceasta s-a făcut acolo şi acela a fost locul de naştere al Bisericii catolice timpurii, care este mama tuturor bisericilor denominaţionale. Acum, voi ziceţi: „Bine, Frate Branham, atunci atâta vreme cât eu nu sunt un catolic…"

90 Acum, doar un minut. Să ne oprim aici doar o secundă, apropo, şi să întoarcem acum la Apocalipsa, capitolul al 17-lea, doar un minut. Acum, aceasta este descoperirea la ce? A lui Isus Cristos către Bisericile Lui. Aşa cum citesc, ascultaţi atenţi:

> *Şi acolo a venit unul din cei şapte îngeri care au avut cele şapte sticluţe, şi au vorbit cu mine, zicând … Vino aici; şi eu îţi voi arăta… ţie judecata curvei celei mari care şade pe multe ape.*

Acum, aşa ca eu să pot avea o mărturie, câţi ştiţi ce înseamnă femeie în Biblie? De fiecare dată când ea apare într-un simbol înseamnă biserica. În ordine. Câţi ştiţi că curva cea mare, chiar aici în acelaşi capitol, este cetatea care şade pe şapte dealuri? În ordine.

Şi acum, câţi ştiu că Biblia a zis, apele. Aici ea şade pe multe ape, nu o apă, ci ape. Şi „ape" înseamnă „oameni." Păi, luaţi capitolul al 15-lea [17], voi puteţi vedea aici … Versetul al 15-lea. Vedeţi.

> *Şi el mi-a zis, Apele pe care le-ai văzut, unde şade curva, sunt popoare… mulţimi,… naţiuni şi limbi.* [Vedeţi? Vedeţi?]

91 Acum această femeie era o apostată, nu-i aşa? Acum, asta este învăţătura, de aceea trebuie voi să vă puneţi cunoştinţa voastră în spatele vostru acum. Înţelegeţi? Cum se face că această femeie ticăloasă este numită o curvă? Este o femeie care este falsă faţă de jurământul ei de căsătorie. Acum, biserica, Biserica catolică, pretinde a fi mireasa şi soţia lui Cristos. Chiar călugăriţele îşi taie părul, şi nu au afecţiuni. Ele sunt toată afecţiunea către Cristos. Este asta corect? Sigur.

Eu am venit dintr-o bază catolică. Vedeţi? Eu am în biroul meu, „Faptele credinţei noastre," a lor şi cărţile lor; şi despre protestanţii voştri, şi despre baptişti, şi orice credeţi voi. Astfel că eu am studiat aceasta, dacă cineva zice ceva. „Ups." Eu te pot duce drept înapoi sus la propriile tale lucruri. Vedeţi? Astfel, ceasul a sosit pentru ca aceasta să iasă afară.

Acum, primul lucru, Dumnezeu s-a mutat peste naţiuni, arătând semne şi minuni, încât oamenii să le cunoască. Oile lui Dumnezeu cunosc glasul Lui. Ei cunosc. Ei ştiu exact. Voi trebuie să aflaţi întâi… Voi mergeţi afară fără a fi în cunoştinţă, apoi voi doar… Lăsaţi ca Dumnezeu să poarte grijă de aceea. Vedeţi?

92 „Eu îţi voi arăta ţie judecata curvei celei mari." Acum, dacă ea era aceea, atunci ea era o femeie profesând ceva… Ea comitea adulter. Este asta corect? Păi, atunci dacă ea era o biserică, ea comitea adulter împotriva lui Dumnezeu. Este asta corect? Atunci adulter ar fi curvie, curvie spirituală. Ea spune ceva oamenilor care nu este Cuvântul lui Dumnezeu. Este asta corect? Ea învaţă ceva care nu este adevărat. Aceia sunt nicolaiţii. Îi vedeţi venind aici? Merg în jur punând papi şi preoţi, lăsând Duhul Sfânt afară. „Zilele minunilor au trecut." Dar Biblia a zis: „Isus Cristos acelaşi ieri, azi şi în veci." Biblia a zis: „Pocăiţi-vă şi fiţi botezaţi fiecare din voi în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre"; ei zic: „Tată, Fiu, şi Duh Sfânt," stropesc, toarnă. Oh, vai.

Acum, priviţi ce făcea această femeie:

> *… cu care regii pământului au comis curvie, şi locuitorii pământului au băut din vinul curviei ei.*

Băutura te omoară, te duce la moarte, te sinucizi sau faci orice altceva, frate. Ei sunt absoluţi beţi de acel lucru. Vedeţi?

93 Vinul, aceea-i băutura pe care o dădea (Vedeţi?), vinul curviei ei. Lăsaţi-mă să vă spun ceva. Mama mea a fost o catolică şi eu voi… În ordine. Acum, voi ziceţi: „Aceea-i oribil."

Acum, doar aşteptaţi un minut, protestanţilor. Eu vorbesc şi la acei de pe bandă. Vedeţi?

Astfel, el m-a purtat departe în Duhul în pustie şi eu am văzut o femeie şezând pe o fiară de culoare stacojie…

94 Acum, ce descoperă cuvântul „stacojiu"? El descoperă roialitatea. Eu vreau să zic, înseamnă roial, loial, roial (Vedeţi?), ca regi şi aşa mai departe.

… plină cu nume de hulă, având şapte capete şi zece coarne.

Acum, cele şapte capete sunt cei şapte munţi pe care şade oraşul, şi această femeie este oraşul de care noi cunoaştem.

Şi femeia era îmbrăcată în purpură…

Femeia… Fiara era stacojie, dar femeia era îmbrăcată cu purpură. Acum, nu v-am avertizat eu, ziua trecută, că acolo sunt trei perdele. Eu nu ştiu cât de mult trăiesc, dar amintiţi-vă asta. Aşa cum v-am spus cu mulţi ani în urmă, priviţi Rusia. Acolo sunt trei cortine. Nu uitaţi asta. Există o perdea de fier, există o perdea de bambus (China Roşie, şi aşa mai departe), există o perdea de purpură. Voi priviţi aceea perdea. Acela-i înşelătorul.

95 *Femeia s-a ridicat în purpură… culoare stacojie… împodobită cu aur… pietre preţioase şi perle,…* [Vă aminteați de mine vorbind în urmă aici, care era primul altar al nicolaiţilor? Vedeţi? Femeia fiind biserica?]*… având un pahar de aur în mâna ei…* [Vă amintiţi? Aurul acoperea altarul; paharul, ea îl dădea oamenilor.]*… plin de spurcăciunea murdăriei curviei ei.*

Aceea-i ceea ce dă ea oamenilor. Ei au fost înăbuşiţi de aceasta. Sigur. Beţi de asta, pur şi simplu beţi. Toată acea grămadă de irlandezi şi francezi, şi aşa mai departe. Erau capabili să vă taie gâtul dacă ziceaţi vreun lucru împotriva bisericii. Vedeţi?

Şi pe frunte era un scris: TAINA, BABILON…

Acum, de unde s-a mutat Babilonul? Din Babilon sus în Pergam şi devenise… Satan şi-a strămutat scaunul lui. Oh, aş fi dorit ca să putem merge prin toată Apocalipsa, aşa ca voi să o puteţi vedea.

… BABILONUL CEL MARE, MAMA CURVELOR… MAMA CURVELOR ŞI SPURCĂCIUNILOR PĂMÂNTULUI.

Ce era ea? O mamă a curvelor. Ele nu erau fii, nu-i aşa?

96 [Loc gol pe bandă.]… biserica lor. Da, domnule. A zis: „Nu este Biserica numită în Biblie, Babilon?" Vedeţi, în propria lor carte. În ordine.

Acum, dacă ea era o prostituată, o curvă, şi era o mamă a curvelor, ea trebuia să aibă fiice. Şi dacă ele au fost fiice, ele au fost fete, au fost biserici. Acum, de unde a venit Biserica protestantă? Este asta corect? Ce diferenţă este într-o curvă şi o stricată? Acelaşi lucru.

97 Martin Luther a ieşit afară ca să dea Bisericii adevărate o şansă. Wesley şi înainte spre penticostali. Şi fiecare din ei s-au dus înapoi la acea idee nicolaită de organizare, cu supraveghetori generali şi orice altceva. Şi s-au dus înapoi cu acelaşi botez cu care ei au fost botezaţi. Aceeaşi formă, aceleaşi ceremonii, chiar mulţi din ei cu catechisme, şi 'Trăiască Maria.' Nu este aproape acelaşi lucru? 'Crezul Apostolilor.' Arată-mi în Biblie crezul apostolilor, frate. Dacă a avut un crez, acesta este în Fapte 2.38. Acolo s-a poruncit fiecăruia ce să facă. Unde aţi auzit voi cândva un apostol să facă un crez, zicând: „Eu cred în sfânta Biserică Romano-catolică. Eu cred în împărtăşirea sfinţilor?"

Când Petru, singurul care a avut cheile, a zis: „Nu există un alt Mijlocitor între Dumnezeu şi om decât Isus Cristos."

98 Dar priviţi la bisericile protestante. Ce au făcut ele? Ele nu puteau fi mulţumite. Fiecare din ele au ieşit cu binecuvântări de la Cincizecime. Este exact corect. Chiar şi

Martin Luther a vorbit în limbi. Este exact corect. S-a scuzat pe sine, zicând: „Dumnezeule, aceste cuvinte oribile pe care eu le murmur… Şi eu nu ştiu ce zic.” Vedeţi? Sigur, el a crezut în aceasta. Desigur, el a crezut.

Acum, în jos de-a lungul epocii, ei au avut Duhul, dar ei întotdeauna l-au împins afară. Şi au făcut organizaţii după ce acei fondatori dintâi s-au dus. Dacă voi aţi fi lăsat Biserica Lutherană să continue, şi nu organizaţia acesteia, ea ar fi fost ca cea de la Cincizecime. Ce este Biserica penticostală, vreau să spun, adevăraţii penticostali; nu denominaţiunea, acum. Ea este doar aşa ca oala şi ibricul. Vedeţi? Dar ei fac acelaşi lucru. Şi aceea i-a pus drept înapoi în nicolaiţi, doar aşa cum ei au făcut la început. Câţi vedeţi aceea, ziceţi: „Amin.” [Adunarea zice: „Amin.”] Corect.

99 Vedeţi, o mamă a prostituatelor… dacă ele sunt prostituate, cum au devenit ele prostituate? Prin comiterea de curvie împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Dacă Cuvântul lui Dumnezeu a zis: „Pocăiţi-vă şi fiţi botezaţi în Numele lui Isus Cristos,” şi fiecare persoană de acolo a fost botezată în Numele lui Isus, şi apoi voi luaţi 'Tată, Fiu, şi Duh Sfânt' aceea este prostituţie. Este asta corect? Şi dacă în Biblie botezul este prin scufundare „baptizo” din cuvântul grecesc, atunci cum de aţi ajuns la stropire şi turnare? De unde a intrat aceea? Dacă voi schimbaţi strângerea de mâini sau luaţi o hoştie pe buzele voastre şi o înghiţiţi, sau altceva ca aceea, în locul Duhului Sfânt... Duhul Sfânt a venit din Cer ca un vâjâit de vânt puternic şi a umplut oamenii, şi i-a făcut să vorbească în limbi, şi să strige, şi să acţioneze ca o persoană beată, şi voi o schimbaţi aceea cu strângerea de mâini, sau aveţi scrisoarea voastră într-o biserică, sau ceva ca aceea, cum veţi ieşi vreodată din calea de a comite curvii spirituale?

100 Acum, doar întrebaţi-vă voi înşivă despre aceea. Scuturaţi-vă mâinile în jos, deschideţi-vă inimile şi fiţi cinstiţi, fraţilor. Noi suntem la capătul drumului. Aceste adunări nu sunt aşezate aici în zadar. Ele au fost ordinate de Dumnezeu. Eu o cred doar aşa de sigur cum voi mă credeţi a fi slujitorul Lui. Eu o spun în Numele lui Isus, că Dumnezeu mi-a pus în inimă să vin aici. Eu nu iau un cent pentru că fac asta. Eu aş putea fi afară rugându-mă pentru bolnavii de pretutindeni, sau altceva de felul acela. Sau aş fi putut fi afară acolo, mergând la pescuit şi cheltuindu-mi banii. Eu am un salariu de la Biserică. Dar Dumnezeu a pus în inima mea asta astfel eu nu mă pot îndepărta de ea. Aceasta doar continuă să strige în mine şi eu fac tot ce pot. Eu sunt aici în Numele Domnului, făcând ceea ce ştiu să fac. Nu lăsaţi ca aceasta să treacă pe lângă voi.

101 Acum, protestanţi, înţelegeţi voi ce vreau să vă spun prin Biserica catolică şi protestantă? Una este doar la fel ca şi cealaltă. Este exact corect.

„Pergam” înseamnă „căsătorit.”

Acum, să luăm… El a zis: „Tu ai pe aceia care au învăţătura lui Balaam.” Să luăm aceea numai.

Avem noi timp? Eu mă voi grăbi atât cât pot de repede. Sau aţi vrea voi mai degrabă să aşteptaţi şi să vedeţi dacă putem reveni aici mâine dimineaţa? Câţi vor mai degrabă ca noi să mergem înainte, puţin mai mult? În ordine. Acum, eu ştiu că este cald pe aici. Şi dacă voi şedeţi liniştiţi şi vă este cald, cum credeţi că este aici sus? Vedeţi? Dar, oh, vai. Noi încercăm să ne îndepărtăm de acel loc care este fierbinte. Aceea-i ceea ce este aceasta, deoarece noi suntem eterni.

102 Acum, desigur, când ei au ridicat o biserică ca aceea, ce s-a întâmplat? Acum, ascultaţi atenţi, copiii mei. Ce s-a întâmplat? Păi, desigur, aceea a scos Duhul Sfânt afară din biserică. Nu-i de mirare că nici unul din episcopii lor nu au înviat morţii, sau că nu au făcut minuni. Şi aceea vorbeşte despre unii din aceşti sfinţi, care, fiind în biserica lor, au protestat faţă de lucrul acesta.

Priviţi la Ioana d'Arc, aceea fată tânără. Eu vă întreb oamenilor catolici, sau pe voi protestanţi, oricare din voi. Ioana d'Arc… În zilele ei, în Franţa nu era decât Biserica catolică. Ei au retezat sfinţii. Dar Dumnezeu a mişcat pe acea fată şi ea a avut Duhul Sfânt. Şi ce a făcut ea? Ea putea prevesti lucruri. Domnul i-a dat ei viziuni şi a prezis. Ea s-a rugat pentru bolnavi. Ea s-a rugat pentru un prunc mort şi el a revenit la viaţă. Aceea-i ca la Cincizecime. Vedeţi? Dar ce i-a făcut Biserica catolică? Ei au chemat-o la judecată, şi au ars-o pe un pat ca şi pe o vrăjitoare.

103 Şi acum voi ziceţi: „Sfânta Ioana d'Arc.” Două sute de ani mai târziu, cam când Biserica a constatat greşeala comisă, şi-au dat seama că ea era de fapt o sfântă. Oh,

desigur, că ei s-au pocăit de aceasta. Au dezhumat trupurile preoţilor care au condamnat-o la moarte şi le-au aruncat cenuşa în râu. Dar credeţi că va fi spălată vreodată ruşinea lor? Biblia a zis: „Sângele oricărui martir a fost găsit în ea.” Aceea-i ceea ce Îngerul Domnului a zis şi a fost vestit în Babilon. Fiecare crimă, sau tortură şi toţi sfinţii lui Cristos, care au fost torturaţi cândva au fost găsiţi chiar aici de la epoca nicolaită înainte, fiecare martir. Gândiţi-vă la aceasta! (Îţi mulţumesc, Frate Ben.) Acum, gândiţi-vă la aceea.

104 Acum, doar puţin mai departe, Biserica creştină s-a căsătorit în Babilon. „Pergam” înseamnă „căsătoria.”

Acum, învăţătura lui Balaam: „Tu ai pe aceia care au învăţătura lui Balaam.”

Oh, eu doar iubesc aceste lucruri. Oh, dacă voi aţi putea sta puţin mai mult la un text. Vedeţi? Noi vrem să trecem peste aceste lucruri fără să le vedeţi, deoarece ele sunt pline de filoane de aur. Eu sunt un prospector. Mie îmi place să merg jos şi să stau pe aceste filoane, şi să le evidenţiez în felul acela şi să le privesc. Şi fiecare din ele vor reflecta pe Isus Cristos. Vedeţi? Fiecare din ele reflectă pe Isus Cristos. El este Alfa şi Omega, fiecare carată de aur în filoane. Este corect. El este fiecare bucată din aceasta. Acela-i motivul că în El este Dumnezeirea, făcut trup printre noi.

105 Acum, pentru ca să ajungem… Eu nu voi lua timp pentru aceasta, deoarece eu ajung… Eu văd că este nouă. Şi eu am un alt lucru la care vreau să ajung în seara aceasta, dacă este voia lui Dumnezeu. Şi eu vreau ca să o lăsaţi la o parte ca să o citiţi mâine. Notaţi, Numeri 22 până la 25. Eu vreau ca voi să citiţi textul acela acum şi să mă urmăriţi apoi. Şi acum, Numeri 22 până la 25.

Noi ştim că Israel, Israel era poporul ales de Dumnezeu. Este asta corect? Ei au fost penticostali. Ei au avut Duhul printre ei. Voi vă amintiţi mesajul de seara trecută, cum că Moise, când a traversat Marea Roşie, sau Marea Moartă, avea în urma lui Marea Roşie, sângele (reprezentarea sângelui) în care au pierit toţi supraveghetorii muncitorilor care i-au bătut cândva şi toţi copiii lui Israel… Moise şi-a ridicat mâna şi a cântat în Duhul. Oh, fiecare din ei puteau fi un Moise. Când noi am privit în urmă în sângele roşu a lui Isus Cristos, şi să vezi pe fiecare beţiv bătrân, fiecare sticlă, fiecare femeie bătrână vulgară, fiecare lucru vechi murdar care noi l-am făcut cândva în viaţa noastră, toate moarte în Sângele Domnului. Ne-a făcut să cântăm în Duhul. Ţigările, tabacul şi obiceiurile rele, şi orice altceva, sunt duse prin sângele Domnului Isus. Apoi ne putem ridica mâinile noastre să cântăm în Duhul. Vedeţi? Priviţi ce a făcut prorociţa Miriam. Acum, amintiţi-vă, ea era o prorociţă. Ea a luat tamburina şi a început să bată tamburina [Fratele Branham bate asemănător bătăii într-o tamburină.] şi să danseze în Duhul. Şi fiicele lui Israel au urmat-o în jos pe mal, bătând acele tamburine şi dansând în Duhul. Penticostali puri.

106 Şi atunci dacă voi observaţi când ei au venit la Moab… Acum, noi am ajuns în urmă. Noi suntem cu Scriptura la învăţătura lui Balaam. Şi Moab era fratele lui Israel. Câţi ştiţi de unde vine Moab? În ordine. Moab este ceea ce eu aş chema hibridul, pentru că Moab a pornit din fiicele lui Lot. Lot a avut un fiu prin propria lui fiică, iar ea a avut doi fii. Şi Moab era unul din ei, şi el a format naţiunea lui Moab. Şi de fapt, Lot era un nepot a lui Abraham, care de fapt a provenit din aceeaşi linie. Noi ştim aceea.

Acum, vreau ca voi să observaţi, ei nu au fost păgâni aşa cum unele din cântecele noastre recent vă vor face să credeţi… Amintiţi-vă, ei au fost credincioşi. Aici vine Israel pe drumul care duce către ţara făgăduită, trasându-şi calea prin Moab. Ei au trimis mesageri la Moab şi au zis: „Lasă-ne să trecem prin ţara ta. Noi suntem fraţii tăi.”

107 Acum, Moab a reprezentat nicolaiţii (Acum, voi o să înţelegeţi într-un minut.) Israel a reprezentat Biserica adevărată. Şi Balaam era unul din episcopi, papi, (priviţi şi vedeţi acum) creştinismul carnal. Acum, noi vom observa că el a fost înzestrat. Nu există o îndoială despre aceasta. Mulţi din ei sunt vorbitori minunaţi, doctori în filozofie şi oameni mari. Voi nu puteţi nega aceea. Dar „având o formă de evlavie, dar negând Puterea de acolo.”

Mergeţi înapoi la acea Cincizecime originală! Nu vă îndepărtaţi de acolo. Când voi o faceţi, voi sunteţi pierduţi. Staţi cu acea binecuvântare. Aceea este aşa, Binecuvântătorul binecuvântărilor.

108 Acum, observaţi felul în care ei au călătorit. Ei au venit la această biserică formală

hibridă, şi ei au zis: „Noi trecem printr-o trezire. Noi trecem spre ţara făgăduită. Ne vei permite să trecem? Dacă vitele noastre mănâncă iarba, dacă ele beau apă, noi îţi vom plăti pentru tot.”

Apoi ce a făcut… Regele Balac s-a agitat şi el nu a dorit o trezire în biserica lui, sau ţara lui. Astfel, ce a făcut el? El a trimis acolo pe papa, sau pe episcopul Balaam, un profet mercenar, unul care a iubit banii mai mult decât pe Dumnezeu. Şi regele Balac i-a spus: „Dacă tu vei veni şi vei blestema poporul acesta, te voi face un om de vază.” Şi Dumnezeu i-a vorbit lui Balac. Doamne, eu mă întreb dacă acolo s-ar fi întâmplat ceva (eu vreau să zic Balaam)… Mă întreb câţi Balaami sunt în lumea aceasta în seara aceasta? Slujitori metodişti, slujitori baptişti, preoţi catolici, (Milă!) care ştiu că Dumnezeu… Dacă voi aţi citit aceeaşi istorie şi aceeaşi carte pe care eu o citesc… Balaam…

109 Acum observaţi. Apoi el a zis: „Vino jos şi blestemă poporul.”

Şi Balaam a zis: „Eu voi întreba pe Dumnezeu.”

Dumnezeu a zis: „Nu te duce.”

Dar în dimineaţa următoare, el s-a dus şi i-a spus preotului, sau regelui.

Şi el a venit înapoi, a zis: „Oh, te voi face un bărbat mare.”

Astfel Balaam nu s-a oprit şi Dumnezeu a zis: „Du-te înainte atunci. Tu du-te înainte.” Vedeţi, dacă voi nu urmaţi adevărul. Voi credeţi, nicolaiţilor, că deoarece Dumnezeu face ceva pentru voi ce voi faceţi în felul acela, că acolo-i adevărul original. Voi doar luaţi voia permisă a lui Dumnezeu. Voi ziceţi: „Dumnezeule, dă-ne Duhul Sfânt,” sau „El ne binecuvântează şi noi suntem botezaţi în numele de Tată, Fiu, şi Duh Sfânt.” Voi Balaamiţilor! (Vedeţi?) Învăţătura lui Balaam. Dumnezeu i-a spus după ce el a fost aşa de arogant. El doar l-a lăsat să meargă agăţându-se de propriul lui egoism. Voi trebuie să ajungeţi înapoi la adevăr, la adevărul fundamental. Înapoi la Biblie! „Oh, El ne-a binecuvântat, şi…” Oh, eu ştiu aceea.

110 El a făcut-o. A spus lui Balaam, a zis: „Mergi înainte. Dacă tu vrei să mergi, dacă tu eşti legat să mergi pe acel drum, şi tu vrei să urmezi cursul organizaţiei tale, du-te. Mergi înainte.” Atunci Balaam a pornit, a sărit pe catârul lui (măgarul lui, sau nu, catârul lui;) şi a plecat. Şi primul lucru pe care îl ştiţi este că Îngerul Domnului i-a stat în cale. Şi voi ştiţi, acel profet, (acel papă, episcop, cardinal, orice era el) a fost aşa de orb la lucrurile spirituale, gândindu-se doar că el urma să fie promovat, deoarece el a trăit pe râul Eufrat. Eu cred că el s-a gândit că erau câteva moşteniri, ca: „Pe această piatră voi zidi Eu Biserica Mea Petru,” sau pe ceva stâncă ce era încă în Roma, sau ceva. Dar când el a ajuns la loc, acolo a stat îngerul cu o sabie trasă, şi el a fost aşa de orbit încât el nu l-a putut vedea. Şi catârul i-a strâmtorat piciorul către zid. Şi atunci el l-a călărit, şi îngerul a stat în cale din nou. Dumnezeu va bloca orice uşă! Catârul încă se întorcea în jur. Şi el a sărit, a luat bâta şi a început să-l bată.

111 Şi eu vă voi arăta ce l-a schimbat, ce l-a lăsat să aibă ideea, sau să spună unde era greşit. El a lăsat catârul acela să vorbească în limbi. Nu un catâr, el era un măgar. Să nu ziceţi că era un catâr. El nu putea să aibă asta. El este un hibrid. Vedeţi? El era sămânţă originală.

Moab era cu „Semnele au trecut. Toate lucrurile au trecut.” Israel a avut semne urmând.

Dar măgăruşul acesta s-a întors în jur şi a zis: „Nu am fost eu măgarul tău? Am fost eu vreodată…” Şi episcopul acela orbit, şezând pe acolo, încă îşi bătea catârul. Şi catârul trebuie că i-a vorbit cu grai omenesc.

El i-a zis: „Da, tu eşti măgarul meu.”

„Şi nu te-am purtat eu mereu, sau te-am neglijat eu vreodată pe tine?”

„Nu, tu nu ai făcut-o. Dar dacă eu aveam o sabie, te-aş fi omorât. Eu voi opri adunarea aceasta. Eu merg pe drumul meu în jos acolo ca să opresc grămada aceea de fanatici sfinţi care vin prin această ţară. Eu aş pune aceasta asupra ta.” Vedeţi?

112 Şi primul lucru pe care voi îl ştiţi este că el s-a întâmplat să privească în jur. El s-a gândit: „Ei bine, aceea este ciudat. Eu pot auzi catârul acela vorbind.”

Oh Balaam… Hm. Vedeţi, Dumnezeu întotdeauna vorbeşte în limbi necunoscute

oamenilor. El a făcut-o în zilele lui… voi ziceţi: „Aceea-i numai la penticostali.” Oh, nu. Nu, nu. La sărbătoarea lui Belţaşar, El a vorbit în limbi, a scris afară pe zid. Acolo era un bărbat care a avut darul de interpretare, încât a tradus pentru el ceea ce era scris. Acelaşi lucru este şi azi.

113 Astfel, fiind că acolo nu era nici o interpretare, Dumnezeu a lăsat pe acest Balaam bătrân să se trezească (acest cardinal) şi să-şi dea seama singur de ceea ce se petrece. Şi aţi ştiut că insul orb s-a dus drept înainte oricum? Sigur. Acela-i felul cum ei o fac astăzi, acelaşi lucru, moabiţii, nicolaiţi, mergând drept înainte. Şi ei s-au dus drept înainte acolo. Şi el s-a dus…

Acum priviţi. Dacă Dumnezeu a trebuit să acorde fundamentalismul, El a fost dator legat să binecuvânteze pe Moab, deoarece, observaţi: Balaam a zidit şapte altare. Este exact. Numărul şapte, Şapte Epoci ale Bisericii. Vedeţi cum se aplică spiritual? Acum, scrieţi, aplicare spirituală. Eu urmează să ajung la aceasta într-un minut într-un loc în care vom vedea aplicare spirituală. Şapte altare, şapte boi (animale curate) şi şapte berbeci, vorbind despre Venirea lui Cristos, sute de ani înainte ca El să vină.

114 Dar ei au crezut… Ce au crezut ei? Ei au crezut în Iehova Dumnezeu. Ce altceva au crezut ei? Ei au crezut că o jertfă curată urma să fie oferită. Este corect. Şi ei au pretins că au crezut că Mesia va veni, deoarece ei au oferit un berbec. Este corect?

Acum, voi doar v-aţi aliat cu un baptist odată. Aflaţi dacă ei nu fac acelaşi lucru. Este exact corect.

Păi, acum, care-i diferenţa? Aici este Israel jos la poalele dealului, oferind aceleaşi jertfe pe care ei le-au oferit sus aici, rugându-se la acelaşi Dumnezeu. Nu-i puteţi voi vedea pe nicolaiţii? Hibrizii? O vedeţi? Nu vedeţi voi adevărul spiritual. Care era diferenţa dintre ei? Una din ele avea semnele, urmând alta care a avut forma.

115 Este acelaşi lucru care a avut loc aici. Consiliul din Niceea, nicolaiţii, creştinismul formal. Şi Duhul Sfânt a venit înapoi, şi a zis: „Tu ai învăţătura lui Balaam printre voi.” Vedeţi? „Şi Eu urăsc aceste fapte ale nicolaiţilor, acele învăţături pe care ei le au, deoarece ele sunt învăţătura lui Balaam, care a învăţat pe copii lui Israel să se poticnească.” Cum a făcut el asta?

Apoi, când el s-a dus afară ca să blesteme acel popor, Dumnezeu a zis: „Eu îţi voi lega limba. Tu nu poţi zice nimic mai mult decât ce zic Eu. Tu nu poţi blestema ceea ce Eu am binecuvântat.” Astfel el a privit în jos acolo.

Şi priviţi la acest făţarnic. Oh, noi putem continua cu asta. Vedeţi? Priviţi la acest bătrân rege Balac, capul tuturor. Acestui profet fals aici i-a zis: „Du-te jos acolo şi doar priveşte la partea din urmă a lor.”

116 Acela-i felul bisericilor mari la care le place să zică ceva către micuţa minoritate a lui Dumnezeu. „Voi ştiţi ce? Eu cunosc pe unul din ei, băiete. Tu ştii ce face el? El a făcut asta, şi el a făcut aceea. Aceia sunt penticostali. Sigur.” Oh, dar dacă voi doar aţi ştii adevărul despre ei, dar ziarele şi întreaga mass-media vor trece totul sub tăcere. Dar lăsaţi pe un micuţ penticostal să iasă afară din albia sa şi veţi vedea cum întreaga ţară îl va bârfii. Sigur. Da, domnule.

Dar acum observaţi. El a zis: „Doar priveşte la partea din urmă, cea mai rea parte a lor.”

Balaam a zis: „Da, eu doar voi privi la partea din urmă, acea parte rea pe care ei o fac. Aceea-i ceea ce eu voi face. Eu doar voi privi ceea ce este rău.” Căci dacă el se uita la lucrurile de nimic, ei nu aveau. Este corect. Ei, probabil, au trecut fiecare păcat pe listă. Dar ce a omis el să facă, el a omis să vadă Stânca lovită, acel şarpe de alamă, acea bucurie a Regelui printre ei, vindecarea, semnele, minunile şi Stâlpul acela de Foc aflat deasupra.

Acel profet orb nu putea să le vadă. Nu, domnule. Dar el arăta partea murdară a acelora. „Ei bine, eu ştiu pe unul care a fugit cu nevasta altui bărbat. Eu ştiu asta… El a furat câţiva bani.” Este corect. Este corect. Eu voi admite aceea. Dar ei au avut acelaşi lucru chiar acolo, dar ei nu au zis nimic despre asta. Vedeţi? Astfel el doar arătase partea rea. Dar Dumnezeu a zis: „Tu spune numai ce Eu spun.” Şi Balaam a intrat în Duhul, a căzut într-o transă, şi în loc să blesteme pe Israel, el l-a binecuvântat. Amin. Acolo era el.

117 Acum, dacă Dumnezeu a avut recompensă… Sau, respecte pentru un principiu fundamental, aceste şcoli înalte, şi mari seminarii, şi colegiu, şi Ph. D's, şi D. L. D-uri, şi oh, toate felurile de D. D.-uri, păi, ce… Dacă El a avut respect faţă de aceea, păi, atunci, El trebuia să aibă respect pentru ei. Vedeţi? Dar El deja a respectat şi a binecuvântat acel popor cu o binecuvântare, deoarece Duhul, Regele, ei ziceau, „Strigătul Regelui era acolo în tabără." Ce? [Fratele Branham bate din palme.] Ce? „Regele sfinţilor!" Strigau şi se bucurau. Din cauza cărui lucru? „O altă Împărăţie."

Eu vă voi dovedi că ei nu au fost denominaţionali. Vreţi să o dovedesc? Eu cred că am lăsat deoparte o Scriptură tocmai pentru aceea. Da, domnule. Lăsaţi-mă să vă dovedesc că Israel nu era… Să întoarcem înapoi la Numeri, doar aşa ca voi să vedeţi că ei nu erau. Acum, Moab era o mare denominaţiune. Noi vom lua Numeri 23 şi 9. Eu voi lua versetul al 8-lea cu aceasta:

> *Şi cum voi blestema eu, a zis Balaam, cel pe care Dumnezeu nu a blestemat? Sau cum voi defăima eu, pe cel pe care nu-l defaimă DOMNUL.* [Aha-aha.]

Acum, ascultaţi ce a zis el:

> *Căci îl văd din vârful stâncilor,…* [Acela-i Dumnezeu. Nu de jos din vale, ci din vârful stâncilor. Oh, eu ştiu căci cu ochii Lui care sunt pe vrabie mă veghează şi pe mine.]*… îl văd din vârful stâncilor,…* [Amin. Nu de pe ceva… în spate pe o vale aşa ca voi să puteţi privi în urma lor; „Eu văd întregul lucru," a zis Dumnezeu.]*… îl privesc din vârful stâncilor, şi de pe înălţimea dealurilor, iată, este un popor care locuieşte singur şi nu face parte dintre neamuri.* [Aleluia!]

Aceea a stabilit-o. Ei nu au fost o denominaţiune, naţiune. Oh, ei au fost rătăcitori, în corturi, pe uliţe, jos la colţul străzii, în misiuni mici. Ajunşi în spatele crăpăturilor, ei au fost scoşi afară. Dumnezeu vroia să-i ducă altundeva, (Vedeţi?), rătăcitori.

118 Chiar în Jamaica, nu cu mult în urmă, acolo a fost un doctor minunat penticostal al divinităţii stând acolo. Şi eu am zis: „Oh, cum a binecuvântat Dumnezeu Biserica timpurie de la Cincizecime. Ei nu au avut nimic." Eu am zis: „Ei doar rătăceau în jur."

A zis: „Oh, Frate Branham."

Am zis: „Da, frate." (Un frate foarte minunat.)

Şi a zis: „Eu doar am vrut ca să-ţi arăt unde eşti greşit."

Am zis: „Oh, sunt aşa de bucuros de aceea. Eu întotdeauna vreau să ştiu unde greşesc, deoarece Dumnezeu ştie că eu nu vreau să greşesc. Păi, dacă eu am greşit, sigur că vreau să ştiu asta, frate. Îţi mulţumesc."

El a zis: „Tu continui să apreciezi pe acei oameni de la Cincizecime."

Eu am zis: „Da."

El a zis: „Ei au făcut greşeala cea mai teribilă pe care a făcut-o vreodată cineva atunci când şi-au vândut proprietăţile. Când persecuţia a venit, ei nici măcar nu au avut o casă în care să se refugieze. Ei nu au avut un loc la care să meargă, şi au devenit rătăcitori."

Am zis: „A fost exact voia lui Dumnezeu."

A zis: „De ce?"

Am zis: „Dacă ar fi avut o casă, ei s-ar fi întors înapoi. Dar ei trebuiau să meargă ici-colo, împrăştiind veştile despre pogorârea Duhului Sfânt, pretutindeni."

Să nu-mi spui că Dumnezeu face o greşeală. El niciodată nu face nici o greşeală. El ştie ce are de făcut. Ei şi-au vândut proprietăţile şi au devenit rătăcitori, împărţind ştirile pretutindeni; „Ştirile au fost împărţite la toată lumea cunoscută de atunci prin aceşti rătăcitori, care au împărţit tot ce a avut Duhul Sfânt de dăruit." Oamenii nu au aparţinut la denominaţiuni. Vedeţi?

119 Acum, amintiţi-vă, denominaţiunea este ceea ce Dumnezeu a numit, injectat în învăţătura lui Balaam. Ei bine atunci, când el nu a putut să-i aducă în denominaţiune, voi ştiţi ce a făcut Balaam? Ascultaţi atenţi acum. Ne apropiem de încheiere. Acum, Balaam a făcut tocmai acelaşi lucru pe care ei l-au făcut la Consiliul din Niceea. Acela-i motivul

că El a zis: „Tu ai pe aceia care au învăţătura lui Balaam şi pe acei nicolaiţi.”

Acum, nicolaiţii erau poporul care i-au împins afară şi au vrut să facă o organizaţie, şi aşa mai departe, care în final… Câţi ştiu că acela-i adevărul? Acelea sunt organizaţiile. Acela-i exact adevărul lui Dumnezeu. Şi ei în final ei au organizat cea mai mare organizaţie din lume. Şi ce au făcut ei cu ea? Un catolic… Şi ce înseamnă cuvântul „catolic”? „Universal.” Organizaţie mondială, organizată. Toate aceste lucruri mici trebuie să vină în biserică. Acum, dacă veţi observa, voi doar continuaţi mergând.

120 Priviţi. Ce era Babilonul? Cine a întemeiat Babilonul? Nimrod. Ce a făcut? El a făcut un turn şi o cetate mare, şi le-a făcut pe toate celelalte cetăţi să plătească tribut la cetatea aceasta, organizaţia. Acelea sunt bazele ei. Sigur. A venit chiar drept în epoca bisericii şi s-a organizat din nou, şi a adus toate naţiunile în ea. Şi chiar aici se spune acest lucru: „Curva care a făcut pe toate naţiunile să bea din vinul curviei ei,” adulterul ei pe care ea îl săvârşea, pretinzând a fi o creştină, împărţind o prostie ca aceea care se cheamă catechism, cărţi de rugăciune sau orice altceva. Şi protestanţii au venit făcând acelaşi lucru, mergând chiar pe urmele lor.

121 În ordine. Să mergem doar puţin mai departe acum. În ordine. El a zis acum, că aceea a fost învăţătura lui Balaam.

Acum, ce a făcut Balaam când a aflat că nu poate blestema pe Israel? El a spus lui Balac că ar putea fi o idee bună atunci pentru el ca să invite pe acel popor la festivalul zeului. Ei au avut un mare festival acolo sus. Ei au fost… unde ei urmau să aibă. Şi festivalul s-a chemat Sărbătoarea lui Baal-p-e-o-r; Baal-peor, eu presupun - peor, Baal-peor. Ea era o sărbătoare de închinare.

Şi Balaam a zis: „Acum, eu îţi spun Balac. Eu îţi voi da o idee bună. Dacă tu vrei doar… Dumnezeu nu-i va blestema. Dar eu îţi spun ce să facem noi. Noi nu putem să ne descotorosim de ei, dar dacă tu îi vei invita numai [Fratele Branham bate din palme o dată.] acolo, tu vei înclina balanţa în folosul tău.”

Vedeţi, este exact ceea ce a făcut Constantin. Acela-i motivul: învăţătura lui Balaam.

122 Ce au făcut ei? Atunci Balac i-a învăţat să coboare în Israel. Şi ei au invitat pe toţi Israeliţii sus la marea sărbătoare, o mare răsuflare pe care ei au avut-o, la acea mare petrecere. Când ei au ajuns acolo, acel popor Israelit a început să vadă pe aceste drăguţe femei moabite îmbrăcate sexy. Da. Nu erau ca şi fetele lor de rând jos acolo. Oh, ele arătau aşa de drăguţe! Vai, cum au fost ele făcute, şi, oh, cum puteau ele arăta. Şi ei au decăzut prin ele şi au început să comită adulter. Şi Balaam a ştiut, că dacă Dumnezeu nu-i va blestema, el îi va lua în această parte denominaţională şi îl va face pe Îngerul lui Dumnezeu să-i ucidă oricum. A lăsat ca Dumnezeu însuşi să-i ucidă, dacă va putea să-i scoată de pe calea adevărului.

123 Şi de îndată ce voi veţi aparţine de o Biserică în loc de a primi botezul Duhului Sfânt, voi sunteţi morţi. Nu către voi, ci pe aici. Eu voi lăsa aceea să se îmbine puţin. Morţi. „Tu ai un nume,” a zis lui Luther aici în epoca Sardes. Cuvântul „Sardes” înseamnă „moarte.” „Tu ai un nume că trăieşti, dar eşti mort.” Aceea-i ce Dumnezeu a zis. Vedeţi?

Şi când ei au comis curvie spirituală sus acolo, Biserica s-a căsătorit, dar nu cu botezul Duhului Sfânt, ci cu o denominaţiune, astfel ei au devenit morţi. Iată-vă unde sunteţi. Aceea-i ce a zis Biblia. Aceea-i ce a zis Dumnezeu, vorbind către Biserici.

Acum, eu vreau să citesc ceva aici pentru voi pe care eu…

124 Dar ce a făcut Dumnezeu? Când ei au săvârşit adulterul, Dumnezeu a ucis patruzeci şi două de mii dintre ei. Patruzeci şi două de mii pentru comiterea de adulter. Şi ce este aceasta despre care se vorbeşte aici în biserică? Adulter spiritual, pentru că voi vă exercitaţi calitatea de creştin, cu toate că încă trăiţi ca lumea. Oh, frate, primeşte Duhul Sfânt. Îndepărtaţi-vă de acele crezuri şi lucruri vechi, care sunt moarte (recitarea crezului apostolilor, sau orice fel de crez sau rugăciuni scrise într-o carte de rugăciune, sau ceva asemănător). Isus niciodată nu le-a spus oamenilor să facă rugăciuni. El a zis: „Rugaţi-vă. Rugaţi-vă.” În ordine.

Acum, sărbătoarea lui Constantin este asemenea cu cea sugerată de către Balaam… Acum priviţi. Ca şi Balaam, Constantin a iniţiat o sărbătoare. În ordine. Pergam a fost

invitat. Şi observaţi!

125 Eu am ceva scris aici. Eu o voi lăsa însă în pace acum. În ordine. În ordine. Eu doar încerc să prind această notiţă de aici despre ceva ce am lăsat la o parte.

Pergam a fost invitat. În ordine. Ei au fost invitaţi la sărbătoare după Consiliul din Niceea. Ei au fost invitaţi la sărbătoarea solstiţiului de iarnă care însemna soarele, închinarea la soare, care era un zeu păgân, care a căzut pe 21 decembrie, cea mai scurtă zi a anului. De la acelaşi timp nu s-a schimbat până în 25 decembrie. Toţi păgânii au celebrat-o, ziua de naştere a soarelui. Ziua de naştere a soarelui a fost cea mai scurtă zi din an, 21 decembrie. Şi oricine care a citit vreodată istoria Bisericii ştie că păgânii s-au închinat în ziua aceea. Aceasta era o celebrare.

Păi, romanii au organizat jocuri şi întreceri în circurile lor. Câţi aţi văzut acele serbări şi în filmul „Ben Hur", care a fost prezentat aici, nu cu mult timp în urmă. Vedeţi? Acelea sunt serbările ţinute de romani în acea zi a soarelui, în comemorările zilei de naştere a zeului soare. Vedeţi?

126 Şi acum, şi ei au făcut o mare sărbătoare sus acolo, şi au invitat nicolaiţii să vină. Oh! Nu este aceasta perfect? „Învăţătura lui Balaam pe care voi o aveţi cu voi," înţelegeţi, spunând lui Pergam ceea ce au făcut. Curse mari. Acolo ei au învăţat că… Nicolaiţii aceia au învăţat: „Bine, acum, aceea-i frumos. Această sărbătoare mare este celebrată anual?" „Da." Astfel atunci cu invitaţia către aşa numitul arhiepiscop, sau orice era el atunci, şi de toate, ei au luat să-l facă un lucru continuu, ca să aducă înăuntru curvii, să aducă înăuntru adulter, formând Biserica catolică care este… Fiecare denominaţiune protestantă este un membru al ei, al organizaţiei. Dumnezeu nu are nici o organizaţie, şi urăşte tocmai numele ei. Biblia a zis aşa.

Şi când ei au făcut aceea, ce s-a întâmplat? Ei au zis acum… Ei trebuie să aibă o aplicaţie spirituală. Aşa că ei au schimbat ziua de naştere a (Domnului Isus) F-i-u-l lui Dumnezeu din aprilie (care toţi şcolarii buni şi oricine cu descoperire spirituală ştie că El s-a născut în perioada renaşterii naturii, la fel când mieii şi orice altceva este născut, în aprilie) în urmă sus la a 25-a zi din decembrie, şi încă este o sărbătoare creştină. Acum, acesta-i Moş Crăciun, şi ce… Oh, milă! Vedeţi? Încă mai multe festivaluri păgâne adăugate la ea. Asta-i doar tot. Acolo sunteţi. Balaam i-a invitat. „Voi aveţi învăţătura lui Balaam printre voi." Acolo este ea. Oh, Dumnezeule, doar descoperă-ne-o, Tată. Vedeţi? Ziua de naştere din aprilie până…

127 Acum, istoria zice că toată evidenţa… Că Isus s-a născut în luna aprilie, când toate celelalte vieţi ies la suprafaţă. Dar ei au schimbat-o în urmă la a 25-a zi din decembrie, cinci zile după, vedeţi, după zeul păgân, astfel că ei îşi puteau pune ceremoniile lor împreună, păgânism şi creştinism. Şi Catolicismul nu este nimic în lume decât o grămadă de superstiţii păgâne şi creştinismul doctrinar prin amestec. Este corect. Asta este adevărat. Şi protestanţii sunt exact fiicele mamei prostituate. Asta-i exact.

Acum, Dumnezeule, ajută-ne să fim protestanţi reali împotriva a tot ceea ce nu este evlavios. Vedeţi? Oh!

128 Şi să facem aplicarea spirituală la aceasta. Ştiţi ce a zis episcopul? Episcopul a zis: „Noi avem dreptul să facem asta, deoarece el este 'Fiul neprihănirii.'" Hm. Oh, ei au portiţă, aşa cum au făcut cu privire la Tată, Fiu, şi Duh Sfânt din Matei 28.19, acelaşi fel. Exact. Sigur ei au o portiţă. Ei trebuie să facă ceva fel de aplicare spirituală. Voi vedeţi? Dar aceasta nu…

Biblia a zis: „Prin gura a doi sau trei martori să fie stabilit fiecare cuvânt." Dumnezeu a zis aceea. El o zice de trei ori. Ca să verifice orice altceva, El a luat pe Petru, Iacob şi Ioan. Tot ceea ce a făcut, a făcut în prezenţa a trei martori ca să întărească tot ceea ce El a făcut, tot drumul prin Scriptură. Este corect.

Dar voi vedeţi? Acele lucruri mici trebuiau să vină acolo, astfel că ei puteau s-o ridice sus să fie aceea. Dumnezeu a ştiut-o înainte de întemeierea lumii. Eu am avut-o acolo, aplicarea spirituală. „Deoarece El este F-i-u-l lui Dumnezeu, noi doar vom lua ziua de naştere a s-o-a-r-e-l-u-i păgân şi s-o facem ca zi de naştere a F-i-u-l-u-i, căci El este Fiul neprihănirii." Of-of! Voi ştiţi, protestanţii încă cred aceea, ceva în felul acela. Sigur, ei o fac, se îndepărtează de la Scriptură pentru altceva. Oh, vai. Să ne oprim doar un minut. În ordine.

129 Aici este un alt lucru la care mi-ar place să ajung. Să luăm ultimul verset, foarte

repede. Putem face aceasta? Păi, eu voi fi foarte, foarte scurt acum, şi voi atinge punctele principale din ea. În ordine. Suntem gata acum?

Dar Eu am câteva lucruri împotriva ta… Balaam… [Este corect. Ei au avut aceea.]

De altfel tu ai de asemeni învăţătura Nicolaiţilor…

Pocăieşte-te, astfel Eu vin repede şi lupt împotriva ta cu sabia gurii Mele.

Cel care are o ureche, să audă ce zice Duhul către Biserici.

Doamne! Aici, când Constantin a făcut-o, el era… Când ei au ţinut acest festival măreţ… Eu am început să mă îndepărtez de aceea, deoarece Duhul Sfânt continuă să mă mişte înapoi. Acela-i motivul că eu am făcut ceea ce am făcut. A zis: „Tu să nu ţii aceea înapoi.” Aici vine ea. În ordine.

130 Când ei au stabilit acel lucru mare, eu vreau să vă spun ce s-a întâmplat, aşa ca voi să înţelegeţi. Aceea a fost naşterea postmilenară, pentru că Biserica a ajuns bogată. Era bogată pe cât putea ea fi. Şi cum mai era ea? Puternică! Ea era deasupra statului. Statul şi Biserica erau împreună.

Acum, Dumnezeu cu o împărăţie? Şi nu a zis Isus că ei… Fiecare din aceste naţiuni erau a lui... i-a spus Isus aşa. I s-au arătat împărăţiile lumii şi i s-a spus: „Ele sunt, fiecare, ale mele. Eu fac cu ele orice vreau.” Şi atunci, s-a unit Dumnezeu cu diavolul? Oh, voi nu o puteţi face! Desigur, nu puteţi. Acela-i motivul că statul s-a organizat. Dar Dumnezeu nu este în această organizaţie. Desigur că nu. Voi nu o puteţi face.

131 Dar ei au făcut-o atunci, ei au avut bisericile lor numite creştinism. Ei au unit-o cu naţiunea cu toată împărăţia romană, cu toate. Marele episcop era acolo peste ea. După puţin timp, ei l-au numit papă. Dar el era un episcop pe atunci iar Bonifacius al III-lea era cel care a devenit primul papă.

Apoi noi aflăm aici că el a şezut sus acolo ca… într-adevăr un papă peste… Un zeu pe care ei l-au avut în formă umană. Ei au avut un mare altar. Ei au avut bogăţii frumoase. Ei au avut altare de marmură mari, puternice, aşezate şi ornamentate cu pietre preţioase, şi aşa mai departe peste toate acestea. Şi ei au avut biserici mari. Ei au controlat statul. Şi voi ştiţi ce? Cuvântul s-a dus afară că acela era mileniu; că toate promisiunile către acei iudei sărmani, pe care Dumnezeu i-a lepădat (care El a zis că El niciodată nu poate face asta) şi a încercat să aducă înăuntru mileniul înainte de venirea Domnului Isus. Isus vine când mileniul începe.

132 Acela-i locul de naşterea a postmileniului. Şi acela-i motivul că Biserica catolică nu învaţă venirea pentru ziua aceasta. „Toată aceasta este în biserică. Acesta este mileniu. Biserica posedă totul. Asta aşa este.” Vedeţi, postmileniu (Oh, vai.) fără reîntoarcerea lui Isus Cristos. Acesta a durat până la asasinarea lui Constantin şi a fost între 312 şi 606 D. C. Atunci, Bonifacius III-lea s-a făcut episcopul universal, sau papă, peste întreaga Biserică universală.

133 Eu cred că noi vom termina cu versetul acesta, şi apoi eu voi avea aceasta. Laudă lui Dumnezeu. Vedeţi? Acum, eu doar pur şi simplu o ţin pentru un minut. Versetul al 17-lea:

Cel care are o ureche, să audă ce zice Duhul către Biserici; Aceluia care biruieşte Eu îi voi da să mănânce mana ascunsă şi îi voi da o piatră albă şi în piatră un nume nou scris, pe care nici un om nu-l ştie decât acela care îl primeşte.

Vreţi voi mai degrabă să aşteptaţi până mâine seară, sau să vă vorbesc acum? [Adunarea răspunde: „Acum!”] În ordine.

134 Tată ceresc, mă rog ca Tu să-i faci pe oameni să înţeleagă acum, în Numele Domnului Isus, ca ei să poată înţelege totul şi să înţeleagă şi aceia la care vor ajunge aceste benzi, încât ei să poată cunoaşte că eu spun aceasta, deoarece aceasta este interpretarea divină pe care Tu mi-ai dat-o. Amin.

135 *Cel care biruieşte…*

Primul lucru care vreau să vi-l amintiţi este că fiecare din aceste mesaje se adresează nu Bisericii, ci îngerului Bisericii. Priviţi înapoi aici, cea dintâi, Biserica din Efes… „Către biserica…”

Către îngerul Bisericii din Efes… [Este asta corect?]

În ordine. Următoarea epocă, versetul al 8-lea,

… către îngerul Bisericii din Smirna…

În ordine. Şi versetul al 12-lea,

… către îngerul Bisericii din Pergam… [Este asta corect?]

Mesajul se adresează către conducătorul Bisericii. Dumnezeule, ajută-l pe acel ins care se va îndepărta de acest Mesaj căci Mesajul acesta a fost dat unui înger. Şi îngerul era în mâna Lui, sub propriul Lui control, dând această putere prosperă din El, din mâna Lui dreaptă. Ei sunt în mâna Lui dreaptă. Aceea este, ei sunt în puterea supremă în timp ce ei sunt pe acest pământ, căci ei sunt Luminile din El, dând Lumina la acea epocă a Bisericii. Înţelegeţi? „Către îngerul Bisericii," s-a adresat către steaua epoci care poartă responsabilitatea. Îngerul Bisericii este responsabil dacă el nu predică Cuvântul. Este corect. Şi acel înger va trebui să răspundă la judecată.

136 Câţi îşi amintesc de viziunea de aici, nu cu mult în urmă, priviţi. Când şedeam pe pat, Duhul Sfânt a venit şi am privit înapoi, soţia mea era acolo. Şi acolo eu m-am dus în sus. Şi eu am văzut pe toţi acei oameni. Şi voi vă mai amintiţi de mine spunând aceea? Toţi din voi. Vedeţi? Şi am zis: „Păi, sunt ei…"

El mi-a zis: „Ei sunt ai tăi."

Şi am zis: „Toţi aceea sunt Branhami?"

A zis: „Nu." Acolo erau milioane. „Aceia sunt convertiţii tăi."

Şi am zis: „Convertiţii?"

„Vezi acea femeie, pe care tu o admiri aşa acolo, tânără şi frumoasă." A zis: „Ea era trecută de nouăzeci când tu ai condus-o la Cristos."

Şi am zis: „Oh, atunci eu m-am temut de asta?"

Şi a zis: „Noi aşteptăm aici pentru venirea Domnului."

137 Am zis: „Eu vreau să-l văd pe El."

„Tu nu poţi să-L vezi acum."

„Curând El va veni, noi Îl aşteptăm. Dar când El vine, El întâi va veni la tine, şi tu vei fi judecat conform cu Evanghelia pe care tu ai predicat-o. Şi noi vom fi supuşii tăi."

„Păi, vrei să spui că eu sunt responsabil pentru toată asta?"

„Toţi din noi."

Am zis: „Ei bine, vom fi fiecare…"

El a zis: „Tu eşti născut să fi un conducător."

Şi am zis: „Păi, va fi fiecare responsabil?"

A zis: „Fiecare conducător."

Am zis: „Cum este cu sfântul Pavel?"

A zis: „El va fi responsabil pentru epoca lui."

„Păi, eu am predicat aceeaşi Evanghelie cum el a făcut-o."

Şi milioane de glasuri s-au ridicat, strigând: „Noi ne bazăm pe asta." Acolo sunteţi, aşezaţi.

Astfel, îngerul lui Dumnezeu, mesagerul către Biserică este responsabil dacă el predică sau nu Cuvântul. În ordine.

138 Mana ascunsă. Să dăm interpretarea cea mai bună pe care noi o putem da. Ce simbolizează mana ascunsă? Mana ascunsă era o mană care era făcută să înloc… Sau, o pâine pentru punerea înainte din Biblie, care era pur şi simplu pentru preoţi. Câţi ştiu aceea? Vedeţi? Acum, ea nu era pentru… Ei au avut o pâine pentru adunare, dar acolo era o pâine specială pentru preoţi. Este asta corect?

Ea este o pâine specială. O pâine specială, mana ascunsă. Ce este ea?

Cine este mana noastră? Cristos. În ordine. Sfântul Ioan capitolul al 6-lea, versetul

al 48-lea până la 50, dacă voi o puneţi jos. Isus a zis că El era Pâinea vieţii care a venit de la Dumnezeu din cer, mana.

139 Păi, ce este mana ascunsă? Mana care nu este dată la toţi din adunare. Descoperirea este turnată afară peste îngerul Bisericii. Descoperirea Cuvântului. Vedeţi? [Fratele Branham bate pe amvon de două ori.] Descoperirea Cuvântului îi este dată doar îngerului acelei epoci, căci ea este ascunsă de oricine iar apoi descoperită înapoi (mana ascunsă) la… Ea se adresează către îngerul Bisericii. Vedeţi? Voi o înţelegeţi? Ea este descoperire puţin mai mare despre cine şi ceea ce este Cristos. Poate fi o chemare mai înaltă.

140 Mă întreb dacă Luther a recunoscut aceea? Mă întreb dacă Wesley a făcut-o în ziua lui? Oh! Mă întreb dacă sfântul Martin a recunoscut-o? Irineus? Acum, voi ştiţi, Biserica nici măcar nu l-a canonizat pe acest om. Ei nu erau sfinţi pentru ei, dar ei erau singurii care au avut semnele urmând. Ei au luat pe proprii lor episcopi şi aşa mai departe, ca să îi canonizeze.

Păi, aici, nu cu mult în urmă o femeie s-a dus să ia „Viaţa Sfântului Martin” dintr-o librărie engleză. Şi când ea a zis: „Sfântul Martin…” Şi persoana a luat raftul afară, a zis: „El nu este cunoscut prea mult în istorie. El nu a fost canonizat.” Vedeţi? Totuşi până în ziua de azi. Dar Dumnezeu are numele lui. Dumnezeu ştie cine este el.

141 Vedeţi, aceea-i diferenţa. Altcineva vrea numele lor în ceva mare anume, dar oamenii lui Dumnezeu vor să evite acel fel de nonsens. Ei nu vor lucruri măreţe, şi ceva măreţ. Ei vor să fie umili, blânzi. Calea, calea în sus este în jos. „Cel ce se smereşte, va fi înălţat.” Cel ce se înalţă va fi umilit. Smeriţi-vă. Nu încerca să fii mare. Încearcă să fii mic şi fii ceea ce eşti. Fii mic în privirea lui Dumnezeu. Fii mic în propria ta vedere. Oricine altcineva să fie deasupra ta. „Lăsaţi ca acela care este mare între voi să fie slujitorul tuturor.”

Cine ar putea fi mai măreţ decât Isus Cristos, care a spălat picioarele ucenicilor? El a devenit un spălător de picioare. Dumnezeu din cer, Creatorul cerului şi pământului, spălând picioarele murdare de pescari, pline cu bălegar şi cu praful drumurilor. Un spălător de picioare era El. Şi apoi, noi credem că suntem cineva. Noi vrem să fim vreun Dr. Ph. D., aşa-şi-aşa. Oh, Doamne. Acela nu este Cristos. Aceea nu expune dragostea minunatului nostru Isus Cristos. El a devenit slujitorul tuturor. Asta-i corect. Ne-a învăţat un exemplu, că noi trebuie să facem unul celuilalt aşa cum El ne-a făcut nouă. Oh, acela-i Domnul meu. Ce-L face pe El mare? Deoarece El Însuşi s-a făcut mic. Vedeţi? Aceea-i ceea ce L-a făcut aşa de măreţ.

142 Eu am avut privilegiul de a întâlni câţiva oameni mari în viaţa mea şi eu am avut câteva privilegii de a întâlni oameni care s-au gândit că ei erau mari. Un om mare real încearcă să vă facă să credeţi că voi sunteţi mari, şi el este nimic. Vedeţi? Întâlnind regi şi aşa mai departe, şi oameni care într-adevăr sunt acum măreţi. Am întâlnit creştini de nădejde, în haine peticite, şi lucruri ca acelea. Şi unii din ei au venit la amvon cu o cutie şi apoi… Vedeţi? Oh, vai. Păi, atât de departe… În ordine.

143 Mana ascunsă, ceva mic special. Ce este special? Nu ceva care să… Binecuvântările Duhului Sfânt? Oh, nu. Aceea-i pentru adunarea întreagă. Dar mana ascunsă era o descoperire specială, deoarece el a trebuit să înveţe pe ceilalţi. Înţelegeţi? Era o cunoştinţă mai mare a Scripturii pe care el o învăţa către ceilalţi. El se presupune a fi. Este asta corect? Voi niciodată nu veţi ajunge mai sus decât păstorul vostru. Voi doar să nu uitaţi aceea. Vedeţi? Şi astfel, deoarece el este păstorul care vă hrăneşte. Dacă el este un păstor, el trebuie să ştie unde este mana ca să-şi hrănească oile. Este asta corect? Acum, puţin mai special. Şi priviţi-o doar un minut, Descoperirea, mana ascunsă.

144 Acum, piatra albă. El va avea un scris pe piatră albă, îngerul acesta va avea. O piatră albă. Aceea este o piatră, nu este ea? Şi aceea-i corect - puritate.

El a întâlnit un om odată şi numele lui era Simon, şi El i-a schimbat numele în „piatră”, Petru. De ce? El a avut cheile. Este asta corect? El a schimbat numele lui şi El l-a făcut o piatră. Este aceea corect? Petru a avut cheile căci el era acela care a avut cheile Împărăţiei.

Un nume nou. „Un nume nou scris în această piatră, pe care nimeni nu-l ştie decât el însuşi.” El ştie cine este, dar el nu poate să o spună celorlalţi. Vedeţi? Nimeni nu ştie decât el însuşi. Înţelegeţi? Petru ştia că el a avut cheile, dar voi nu l-aţi auzit lăudându-

se cu privire la aceasta. Aceşti inşi care se laudă cu privire la ceea ce ei sunt, nu sunt, de obicei, nimic. „…o piatră albă şi în ea un nume nou.” Nu propriul lui nume, ci este altceva pe care numai el însuşi îl ştie. Cel care are piatra, numele. Vedeţi? Mana specială ca să hrănească Biserica, să nu uitaţi asta.

145 Amintiţi-vă când aceasta se întâmplă în această Biserică; ea era aceeaşi epocă în acelaşi timp în care ea a fost descoperită că nicolaiţii şi-au pus peste ei un cap al bisericii lor, un papă deci şi i-a dat o piatră albă de altar dedesubt, sub el, un altar de marmură. Este asta corect? Şi l-a încrustat cu cuie şi lucruri ca acelea, care erau preţioase pentru el.

Dar acest înger al Domnului, a ştiut cine era el, un fiu al lui Dumnezeu prin descoperirea lui Isus Cristos.

Şi când nicolaiţii şi-au ridicat conducătorul lor şi au pus o piatră de marmură la picioarele lui (Vedeţi?), Dumnezeu şi-a ridicat liderul Său umplut cu Duhul Sfânt pentru grupul Lui umplut cu Duhul Sfânt, îngerul Lui, şi a pus o pecete al unui nume. Dar el nu trebuia să-l descopere mai departe. El trebuia să-l ţină pentru el însuşi. Vedeţi? Nici un om nu-l ştie decât el însuşi.

„Mana ascunsă, o piatră, un nume nou, pe care nici un om nu îl ştie decât el însuşi,” şi asta se adresa către îngerul Bisericii. Eu mă întreb dacă Luther a ştiut aceea? Eu mă întreb dacă Wesley a ştiut aceasta. Eu mă întreb dacă ceilalţi îngeri măreţi…

146 Şi eu mă întreb astăzi dacă marele înger de lumină care va veni la noi, vine în lume în curând, pentru a ne conduce afară, marele Duh Sfânt vine în putere şi ne va conduce drept la Domnul Isus Cristos. Probabil nu o ştiţi, dar el va fi aici într-una din aceste zile. El va face, Dumnezeu îl va face cunoscut. El nu va trebui să se facă pe sine cunoscut. Dumnezeu îl va face cunoscut. Dumnezeu îi va dovedi pe ai Lui proprii. Aceea-i ce El a zis, când Isus a fost aici şi ei nu L-au cunoscut. Vedeţi? El a zis: „Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeţi. Dar dacă Eu fac lucrările Tatălui Meu şi voi nu Mă puteţi crede, atunci credeţi lucrările astea.” Este corect?

147 Oh, nu este El minunat? În cartea Apocalipsa, vedeţi unde sunt Bisericile? Vedeţi cum s-au aglomerat ele. Vedeţi cum s-a dus Biserica afară aici ? Acum, aceasta este epoca pe care noi o vom cerceta mâine seară, cu voia Domnului.

Îmi pare rău că v-am ţinut aşa de mult, dar eu sper că voi veţi învăţa ceva. Eu am ceva mai multe aici, cam trei sau patru pagini, dar eu pur şi simplu nu am timp să ajung să le citesc, deoarece este târziu. Dar, noi le vom pune într-o carte oricum.

148 Acum, câţi Îl iubiţi din toată inima voastră? Câţi cred din toată inima voastră? Acum, voi credeţi că eu aş sta aici doar pentru că noi nu suntem o organizaţie, că noi nu suntem o organizaţie, şi aş zice aceste lucruri? Voi înţelegeţi acum, fraţilor, de ce toată viaţa mea m-am luptat împotriva acelui lucru. Vedeţi? Acesta era Duhul Sfânt. Eu nu o puteam înţelege, eu însumi. Eu nu am ştiut asta, până doar cu câteva zile în urmă. Vedeţi? Eu nu am ştiut ce mă făcea să fac asta. Eu nu ştiu de ce întotdeauna am strigat împotriva femeilor care trăiau greşit şi alte lucruri. Eu nu am ştiut-o. Eu ştiu acum. Vedeţi?

149 Acum, Domnul ştie că aceste lucruri sunt greşite. Ele sunt consemnate în istorie şi [Fratele Branham bate o dată peste Biblia lui.] Biblia a zis… Acum priviţi. Biblia a zis din timp că aceste lucruri se vor întâmpla. Acum, noi ştim aceea, nu-i aşa? Atunci noi luăm istoria acelei epoci şi vedem că s-a întâmplat întocmai cum Biblia a zis. Este asta corect? Ei bine, atunci când noi venim în jos aici la epoca noastră a Bisericii. Şi ce se prezice pentru epoca noastră a Bisericii, se va întâmpla doar exact în felul în care Dumnezeu l-a zis că se va întâmpla. Credeţi aceea? Oh! Nu vreţi voi…

Oh, eu vreau să-L văd pe El, să văd Faţa Lui,

Acolo să cânt în veci despre harul Lui salvator;

Pe străzile Gloriei să-mi înalţ glasul;

Grijile toate au trecut, Acasă în sfârşit, în veci să mă bucur.

Oh, eu vreau să-L văd pe El, să mă uit… (Câţi vor?)

Acolo să cânt în veci despre harul Lui salvator;

Pe străzile Gloriei să-mi înalţ glasul;

Grijile toate au trecut, Acasă în sfârşit, în veci să mă bucur.

150 Acum, aşa cum dăm mâinile noastre cu celălalt, în faţă, spate şi în jur, cu toţi metodiştii, baptiştii, presbiterienii, orice este aceasta:

Aşa cum călătoresc prin acest pământ, cântând aşa cum merg,

Oh, îndreptând suflete spre Cal… (nu biserica; Calvar) la culesul înroşit,

Multe săgeţi îmi străpung sufletul;

Oh, dar Domnul meu mă conduce înainte, prin El eu trebuie să învingă.

Să ne ridicăm acum:

Oh, eu vreau să-L văd pe El, să văd Faţa Lui,

Acolo să cânt în veci… (Să ne ridicăm mâinile)… harul salvator;

Pe străzile Gloriei să-mi înalţ glasul;

Grijile toate au trecut, Acasă în sfârşit, în veci să mă bucur.

151 Oh, cât Îl iubesc! Cum Îl iubesc! Minunat, minunat!

Minunat, minunat, îmi este Isus,

Sfetnic, Prinţ al Păcii, Dumnezeul Puternic este El;

Oh, salvându-mă, curăţându-mă de la tot păcatul şi ruşinea,

Minunat este Răscumpărătorul meu, laudă Numelui Lui.

Odată am fost pierdut; dar acum sunt găsit, eliberat de condamnare.

Isus dă libertate şi o deplină salvare;

Salvându-mă şi curăţându-mă, de la tot păcatul şi ruşinea.

Minunat este al meu Răscumpărător, laudă Numelui Lui… (Fiecare, mai tare.)

Minunat, minunat, îmi este Isus,

Sfetnic, Prinţ al Păcii, Dumnezeul Puternic este El.

Salvându-mă, curăţându-mă de la tot păcatul şi ruşinea.

Minunat este al meu Răscumpărător, laudă Numelui Lui.

Oh, cât este de minunat!

Oh, minunat, minunat, îmi este Isus,

El este Sfetnic, Prinţ al Păcii, Dumnezeul Puternic este El.

Salvându-mă, ţinându-mă de la tot păcatul şi ruşinea.

Minunat este al meu Răscumpărător, laudă Numelui Lui.

152 Să zicem împreună: „Laudă Numelui Său.” [„Laudă Numelui Său.”] Laudă Numelui Său, Răscumpărătorul meu. Să nu uitaţi, mâine seară, la şapte. Până atunci, până când veţi reveni, Ia Numele lui Isus cu tine,

Copil al întristării şi durerii;

El bucurie şi mângâiere îţi va da, (să fie cu tine, frate, Dumnezeu…?…)… merge.

Nume scump, (Nume scump) Oh, ce dulce! (Oh, ce dulce)

Speranţa pământului şi bucuria cerului;

Nume scump, (Nume scump) Oh, ce dulce!

Speranţa pământului şi bucuria cerului.

Aşa cum ne aplecăm capetele noastre acum în rugăciune pentru ultimul cântec, sau ultima strofă…

La Numele lui Isus aplecaţi,

Căzând prosternaţi la… (Doamne Dumnezeule, vindecă pe aceştia, Doamne, aşa cum noi…?…)

Noi Îl vom încorona,

Oh, când călătoria noastră se va încheia...

MESSAGE hub online

www.messagehub.info

Predici De

William Marrion Branham

"…ci în zilele când al şaptelea înger va suna din trâmbiţă …" Ap. 10:7